II. évfolyam. Arad, 1887. Januárhó 25. Kedd. 24-dik szám.

Szerkesztőség:
Templom-uteza 14. szám, földszint, jobbra.
Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Templom-uteza 14. szám, földszint, jobbra.

Hirdetések díjszabás szerint.
Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:
Helyben házhoz hordva:
Egész évre . . . . 12 frt.
Fél évre . . . . 6 „
Negyed évre . . . . 3 frt.
Egy hóra . . . . 1 frt.

Vidékre postán küldve:
Egész évre . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . 7 frt — kr.
Negyed évre. . . 3 frt 50 kr.
Egy hóra . . . 1 frt 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.

Reflexiók a háboruról.

Arad, január 24.

A háboru réme kisérti egész Európát, készülődésekkel találkozunk minden oldalon, harczi zaj nesze támad mindenfelől. És e jelenségekkel szemben Francziaország hirelt készülődéseit tekintve és hadügyiminiszterének népszerüsége után itélve, szinte bajos előkészületeit pusztán elővigyázati rendszabálynak nézni.

Németország erőfeszitései a hadsereg létszámának és szolgálati idejének felemelése körül, ugy Bismarck nyilatkozatai, valamint az ősz Vilmos császár kijelentései mind azt mutatják, hogy a politikai légkört szerfölött súlyosnak tartják.

Oroszországról rég tudjuk, hogy a papiron több mint 5 millióra számitott haderejével végcsapást akar mérni ellenfeleire, kik világhóditó törekvéseinek utjában állanak.

Anglia, mely életérdekeinek érintetlen hagyása után sokat szokott gondolni más államok kardcsörtetéseivel, ma harczias hangulatban van.

A keleti kis államok végletekig viszik harczi készülődéseiket, arról sem feledkezvén meg, hogy alkalmas szövetségtársról gondoskodjanak.

Ily nagy arányu általános készülődés és fegyverkezés láttára, igen természetesnek találhatjuk, hogy monarchiánk hasonlóval felel.

Tegyük fel most, hogy csakugyan igaza volna, hogy egyik-másik hadtest megkapta volna a mozgósitási parancsot, a vasutak utasitva lettek volna a mozgósitásra szükséges előkészületek megtételére, a hadügyi kormány kiszámitotta volna a mozgósitásra igényelt hadi szükséglet mennyiségét, s ezeknek fedezéséről a közös pénzügyminiszter gondoskodott volna, — efelett nem lamentálni, de örvendeni lehet okunk, mert a tények azt mutatják, hogy a közös kormány tagjai tudatában vannak kötelességüknek, mely nem engedheti meg a váratlan meglepetést, ellenben arra törekszik, hogy államunk a világeseményekkel szemben teljes erejét vethesse latba még abban a perczben, amikor a monarchia tekintélye és érdekei parancsolják.

Nagyon helyesen mondta Andrássy Gyula gróf a delegatióban, hogy nincs ember Magyarországon, ki a háborut kivánná, de mi kitoldhatjuk a volt külügyér e nyilatkozatát még azzal is, hogy olyan ember sincs az országban, ki az általános készülődéssel szemben azt kivánná, hogy mert háborut nem akarunk, ne is készülődjünk, valamint hogy olyan sem találkozhatik az ország komolyan gondolkodni tudó polgárai között, a ki bizonyos körülmények hatása alatt készséggel ne adná szavazatát a háborura. És éppen az a szép összhang, mely a két állam népei közt a jelen esetben fennáll, az a teljes solidaritás, mely közt miniszterein k állami teendőiket egész odaadással végezik, nyujtja nekünk a legjobb biztositékot arra nézve, hogy válságos körülmények közepette teljes erőnkkel, s erőnknek legteljesebb tudatában állhatunk szemben ellenfelünkkel, aki minket kicsinyelt, aki képzeletben mesék országába tartozó haderejének millióit mozgósitja ellenünk, s aki felfuvalkodottságában már azt is el látszott feledni, hogy a történelmi nevezetességü Plevna rá nézve egy halálosan beteg állam gyenge haderejével szemben is gyászos temetővé vált volna, ha a válságos perczben egy szabadságra vágyó kis állam hősies segélye a hinárból ki nem menti.

Államunk erejének nagyságát mi sem bizonyithatja inkább, mint az uralkodó nyugalom, mely egyaránt eltölti a két kormány s a politikai pártok tagjait. Államunk actióképességét mi sem emeli annyira, mint az egyetértés a béke megóvását — s az összhang az államérdekeinek biztositását illetőleg.

Ha kölcsönösen el vagyunk tökélve a béke utján megmaradni addig, mig államunk érdekei koczkára nem kerülnek, eo ipso egyetértünk abban is, hogy a koczkán ne mi legyünk a vesztesek,

Állam, mely a becsületes béke utát oly erővel képes egyengetni, mint elenleg a monarchia, ne igen tartson veszedelmes meglepetésektől. Van annyi esze a betörőnek, hogy nem ott tör be, a hol készen várják. Ha mi nem tanulhattunk volna a multból, s összefont kézzel néztük volna Oroszország készülődéseit, a háboru kérdése rég meg volna már oldva, de a mint látjuk a kardcsörtetésen tul alig ment még a fenyegető mumus. Talán csak ijesztgetni akart? Alighanem ugy lesz, s éppen azért minden háboruhir daczára is van okunk még legalább a fegyveres béke fenmaradásában reménykedni legalább addig az ideig, mig biztos értesitést nem nyerünk arról, hogy legalább is két-két nagyhatalom egymás ellenében véd- és daczszövetséget kötött, addig pedig egy kevés viz még el fog folyni a Dunában, s mi maradunk fejlődve, erősödve magyarokul.

Baross Gábor nyilatkozata. Baross Gábor közmunka és közlekedésügyi miniszter vasárnap Győrbe érkezett választói körébe, hol nagyfontosságu nyilatkozatot tett a győri intelligens választók határtalan lelkesedése közben. A nagy hecsvágyu és erélyü miniszter nyilatkozatát a következőkben adjuk:

A helyzettel járó feladatoknak teljesitésére — ugymond — minden erőnket meg kell esziteünk, de állitom, hogy a szabadelvü pártban és kormányában meg is van arra az erő, hogy a feladatokat sikerrel meg is oldja. (Élénk helyeslés.)

Azon miniszteriumnak, melynek élén állok, feladatai igen sulyosak és nyomósak. Ez kétséget nem szenved, de én hivatkozom a multra és a kormánynak azon tevékenységére, melyet a forgalmi politika terén máig kifejtett, és állitom, hogy a forgalmi politika helyes irányzatának oly érvényesitése észlelhető, mely igen alkalmas arra, hogy Magyarország iparának és kereskedelmének érdekeit kielégitse. Egy nagy vasuti hálózat áll rendelkezésre, mely a kormány által inaugurált forgalmi politika tagadhatlan eredménye.

De nemcsak a vasutakkal van dolga a közlekedési miniszteriumnak, hanem az állami igazgatás különböző heterogén ágai összpontosulnak abban.

Ott vannak a közutak, ott van a közmunka kezelésének kérdése. A kormány igen fontos intézkedéseket tett e tekintetben, ugy hogy ma már az állami feladatot képező utmunkák az egész ország területén a befejezéshez közel állanak ezrek és ezrekre menő áldozatok árán. A közmunka kezelése igaz még rendezetlen. Ez kétségkivül igen fontos kérdés, mely az ország polgárainak adózási viszonyaival is szoros kapcsolatban áll. Nekem szándékom a közmunkaügyet az egész ország területére törvényhozás utján rendezni és remélem, hogy ehez a kellő utat és eszközöket a legközelebbi jövőben megtalálni alkalmam lesz. (Helyeslés.) Felemlithetem továbbá a nagyfontosságu vizépitkezéseket. Önök igazat fognak nekem adni, midőn állitom, hogy olcsó és jó vizi közlekedés létesitése különösen nyerstermelő országban rendkivül fontos feladatot képez, melyet a kormány nem tévesztheti szem előtt.

Fel kell emlitenem a szabályozási munkákat is. Ezekre nézve állithatom, hogy a legfontosabb munkálatok nagy része szintén óriási áldozatok árán teljesitve van. Ott van a Felső-Duna szabályozása, a melynek közgazdasági jótékony jelentőségét mindenkinek méltányolnia kell, a ki fogékonysággal bir a kereskedelmi viszonyok iránt. Ott van, hogy egyebet ne emlitsek, a Rába és Rábcza szabályozásának kérdése, mely századokon át maradt megoldatlanul, ma végre meg fog oldatni, ha az Isten is ugy akarja. (Élénk helyeslés.) Az előkeszitás stádiumában vannak szintén fontos munkálatok. Ezek közé tartozik a Vaskapu szabályozása, a melyre nézve méltóztatnak tudni, hogy Magyarország kötelezettséget vállalt.

A pénzügyi helyzet nem fogja a kormányt gátolni abban, hogy fejleszsze az ország közgazdasági viszonyait (Helyeslés.) Azok az összegek, melyekkel a kormány az országgyüléshez fordult, valóban nem fecséreltettek el. Hitem a békés haladásban van. És annyival inkább hiszem ezt és azt, hogy feladatainkat megoldani lehetséges lesz, mert reménylenünk lehet, hogy a nekünk szükséges nélkülözhetlen béke megóva marad. (Élénk helyeslés.) E tekintetben hivatkozom azokra, miket a kormányelnök ur már ismételten elmondott. Nem keressük, nem óhajtjuk az összeütközést senkivel, de e mellett azután, hogy ha a monarchiát vitális érdekeiben veszély fogja fenyegetni, bár legyen a nemzet a béke idején pártokra szakadva, a veszély idején mindnyájan együtt és ott leszünk, a hová bennünket a király és a nemzet érdeke parancsol. (Lelkes éljenzés.)

A beszéd elmondása után Baross miniszter, a püspöki várba hajtatott, hol a püspöki palota disztermében fogadta a megjelent küldöttségeket.

Szerb egyházi zsinat. Karlóczán a szerb egyházi zsinat vasárnap délelőtt fél 10 órakor tartotta első ülését. Nikolics Sándor királybiztos a patriarcha és a megjelent püspökök jelenlétében felolvasván a királyi kéziratot, a zsinatot megnyitottnak nyilvánitotta. A királyi leirat felolvasása után a jelenlevők a királyt, a magyar kormányt és a királybiztost lelkesen megéljenezték. A patriarcha meleg szavakban mondott köszönetet a szerb egyház iránt tanusitott királyi kegyért.

VÁROSI KÖZÜGYEK.

— Az aradi gyógytári körletek ügye. —

(Egészségügyi bizottsági ülés.)

Arad, január 24.

Az aradvárosi egészségügyi bizottság ma délután 5 órakor a gyógytári körletek ügyében ülést tartott. Az ülésen jelen voltak: dr. Pollák Gyula mint elnök, Darányi János, Pozsgay Lajos, Schuster Illés, Leitner Jakab, Öttvös Dániel, Kabdebo János orvostudorok, Laczay József, Rozsnyai Mátyás, Kiss István, Ring Lajos gyógyszerészek, Simay István, Kerner Péter, Virágh Lajos, Szathmáry Miklós bizottsági tagok s Varga János állatorvos.

Miután Pollák Gyula elnök az ülést megnyitotta, előadta, hogy a közigazgatási bizottság a gyógytári körletek ügyében kidolgozott munkálatokat ismét visszaküldte, még pedig holmi meghagyásokkal, mi ellen neki az az észrevétele van, hogy az egészségügyi bizottságtól csak kérni lehet, de meghagyásokat küldani neki nem, s ez észrevételét jegyzőkönyvbe kéri vétetni, hogy legalább jövőre az átiratok szerkesztésénél több gond legyen forditva az egészségügyi bizottság által megkövetelhető tisztességes stilisticára. Ezután a mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása után dr. Darányi János azt inditványozza, hogy egy 3 tagu bizottság küldessék ki az érdeklett felek kihallgatása s egy uj projectum elkészitésére, mely aztán a teljes bizottság elé lenne terjesztendő.

Dr. Schuster Illés a gáji gyógytár behozatalát ellenzi, miután a város azon része, hova az áthelyezés szándékoltatik, oly gyéren épül, hogy 20 év alatt csak két uj ház emelkedett; sajnálja maga részéről a gáji gyógyszerész sorsát, de ő azon inkább azzal óhajtna segitni, hogy a város által subventionáltassék. Magára a körletre nézve az a véleménye, hogy miután az törvény által elrendelve nincs, felette térjenek napirendre.

Kerner Péter a meglevő 7 gyógytárat teljesen elégnek tartván, a gyógytárak szaporitását szükségesnek nem, csakis a meglevő gyógytárakra károsnak tartja. A körletek felett ő is napirendre tér.

Rozsnyai Mátyás a forgalmi köröket a gyógytárak biztos várának tartja, minek bizonyságául felhozza, hogy a régi 4 gyógytár ellenében is azért keletkezett még három uj, mert a körletek nem lévén felállitva, a

---

Az „ARADI KÖZLÖNY" tárczája.

(Január 25.)

Szivek találkozása.

— Az „Aradi Közlöny" eredeti tárczája —

Bizony most határozottan meg sem tudom mondani, hogy tulajdonképpen Alsó-Fehér, Felső-Fehér vagy Lika-Kerbava megyében van-e a Brebenyák-Kákovai uradalom, mert a vármegyék uj elnevezése és kikerekitése óta a földrajzi ismeretekben oly jártas vagyok, mint egy jó barátom a természetrajzban, ki a csillagokat és ledisputálja az égboltról s erősen bizonyozza, hogy a légy az emlősök, a szecska pedig az ásványok osztályába tartozik.

Hja kérem nem is csoda, hogy a földrajzbani jártasságom ennyire csökkent, hiszen még szegény Losonczy professzor sem álmodta, midőn a „Kis tükröt" megirta, hogy Debreczent Biharból valaha Hajdumegyébe czipelik.

Csoda-e aztán, hogy mi, kik a kis tükröt tanultuk, csak négy világrészt ösmerünk, mert még abban az időben Ausztrália hollétét mély homály fedte, holott most már majdnem több ott a bevándorlott fehér, mint a gyapjas haju benszülött.

Innét ered tehát az, hogy Brebenyák-Kákova holléte iránt felvilágositást nem adhatok, de lett légyen az bármelyik megyébe osztva, az csak nyert általa, mert földje áldott termékenységü, ugy, hogy az elvetett magot huszszorosan adja vissza.

A Brebenyák-Kákovai uradalom birtokosa 1830-ban, mint azt a telkeskönyvi lap is igazolja, Katzenjammersdorfi lovag Schweinburg Willibald volt, kinek ősei II-ik András király alatt mint keresztes vitézek ott verekedtek Jerichó falai alatt s ebbeli érdemük elismeréseül nyerték a fent érintett uradalmat a hozzá tartozó jogokkal együtt.

Schweinburg szülei rég elhaltak; különben nőtlen volt s állandóan Bécsben tartózkodott Lerchenfeld-téri palotájában visszavonulva. Magyarországi birtokáról csak akkor vett tudomást, ha az évi számadásokat és jövedelmeket kézhez kapta, melyeket is az uradalom intézője nemes Borotvás Kristóf minden évnek utolsó napján pontosan felterjesztett urának egy hódolatteljes üdvözlet kiséretében.

Borotvás Kristóf tőzsgyökeres magyar a szó szoros értelmében; utódja egy nemzetségnek, melynek egyik előde I. Lipót alatt határtalan bátorsággal kaszabolta a törököket, elfogva a janicsárok pasáját, mely hőstettét nemesi czimerében egy keresztbefektetett kard jelképezi s ez alatt egy térdelő török összelánczolt kezekkel a zöld mezőben.

De nemcsak ősére, hanem leendő utódjára is méltán büszke lehetett Borotvás.

Messze földön nem volt oly szép és erkölcsös hajadon, mint egyetlen leánya Ida, ki oly karcsu termetü volt, mint a milói Vénus. Arczának szépségét fejedelemnők irigyelhették, éjsötét hajáról visszatükröződött a napsugár, s ha tündöklő fekete szemeivel valakire rát-kintett, az titkos büverő által érezte magát lebilincselve. A teremtésnek remek alkotása volt, amilyent csak képzeletében alkothat magának az ember.

És ez a természettől felékesitett lény nem élvezhette az anyai gyöngéd szeretetet. A jó anya már régen a sirban porladozott, özvegyen hagyva a hü férjet és árván a két éves csecsemőt.

Igy nevelkedett fel atyja oldala mellett Ida, az atyai gondoskodás és szeretetteljes bánásmód iránti hálaérzettel szivében.

Az öreg Borotvás büszke is volt gyermekére, csak egy gondolat gyötörte untalan, hogy mi lesz ez angyali lényből, ha szemeit örökre le találná zárni. Ó mert az élet utjai rögösek, s a szépség a legveszedelmesebb tulajdon egy árvára nézve, melyet örökös kisértéseknek teszi ki.

Egy tavaszi estén, midőn Borotvás vacsoránál ült leányával, kocsiroboguas varta meg a csendet s nyomban az udvarbiró rohant be lélekszakadva azzal a hirrel, hogy egy vendég érkezett, ki alkalmasint nagy ur, mert ugyancsak sok láda van felpakolva hintajára.

Borotvás felkelt ülőhelyéből, elébe menendő a vendégnek, de már ekkor hangos kopogtatás hallatszott az ajtón.

A „szabad" szóra egy magas nyulánk termetü előkelően öltözött férfi lépett a szobába.

Körülbelül 28—30 éves lehetett, mondhatni szép, határozott arczvonásokkal.

Fennséges magatartása a régi hős lovagok alakjaira emlékeztetett.

Tiszta magyarsággal mutatta be magát:

— Én Schweinburg Willibald vagyok.

Kölcsönös bemutatások után Borotvás örömét fejezte ki a földes ur megérkeztén, kit már évek hosszu során át nem látott s egyuttal felkérte, hogy szerény estéljük elköltésében vegyen részt, ő maga pedig rendeléseket tett a szobák elrendezése végett.

Az est kedélyes társalgással telt el, a földesur elbeszélései a bécsi életről az öreg Borotvást is jó kedvre hangolták.

Ugy érezték magukat, mint egy családnak a tagjai, kik között a rang választalat nem emel.

Másnap Schweinburg megtekintette az uradalmat s általános megelégedését fejezte ki a tapasztaltak felett.

Már körülbelül két hónap mult el, hogy Schweinburg Willibald Brebenyák-Kákován időzött s ez idő alatt legkisebb nyilatkozatot sem tett az elutazást illetőleg, hanem a helyett irt bécsi agensének, hogy na netán őt érdeklő ügyek merülnének fel, azt vele levélileg közölje.

Beretvás hasztalan töprengett a földes ur hosszas maradása felett. Agyában egyik gondolat a másikat üzte, végre egynél megállapodott.

— Hát ha leányom érdekli? — gondolá magában.

Hiszen az ellen kifogása nagyon nem lenne, mert a fiatal ember csinos, szellemes és jó magaviseletü, de kérdés, hogy vajjon vagyoni állásánál fogva lecreszkedik-e egy szegény leányhoz, kinek szépségén és jó nevelésén kivül egyebe nincsen.

Vagy talán gonosz játékot akar üzni leánya szivével?

Ó az irtózatos lenne!

Ezután kétszeres figyelemmel kezdett őrködni leánya felett.

Mert, hogy Ida a fiatal ember ott léte alatt megváltozott, azt észrevette. Nem volt már az a vig kedélyü leányka, ki gondtalanul szökelt atyja elébe, valahányszor az hazatért, nem hangzottak a vig dalok ajkáról. Mintha kicserélték volna, szó lan, mélázó lett s csak a magányt kereste.

Im a nyiló szerelemnek félreismerhetlen jele.

De Schweinburgot is elhagyta vig modora, mely őt annyira jellemezte, az élczek s vig elbeszélések kiapadhatlannak látszó forrása lassanként megszünt. Hallgatag magaviselete nagyon is feltünt Borotvásnak.

— Borotvás ur! — szólt Schweinburg az igazgatóhoz egy délután, midőn ketten magukra maradtak az ebédlőben, — én nékem egy igen fontos tervem van, melynek megvalósulása öntől függ.

Az öreg feszült figyelemmel tekintett a beszélőre.

— Erősen feltett szándékom — folytatá — állandóan itt az uradalomban letelepedni, és ennek elérése csak ugy lehetséges, ha ön beleegyezik, hogy Ida enyém legyen. Megvallom őszintén, hogy ez volt oka annak, hogy meg mindig itt vagyok. A bizonytalanság érzete gyötri szivemet. Kérem adja beleegyezését boldogságomhoz.

Az őszinteség hangján elmondott vallomás igen meghatotta Borotvást, s elérzékenyülve szoritotta meg a fiatal ember kezét.

— Nagyságos uram! — szólt megindult hangon, ne hamarkodja el e fontos lépést. Ön gazdag, és a gazdagnak nyitva áll az egesz világ. Ön elvehet egy gróf- vagy bárókisasszonyt, leányomnak pedig jó nevelésén kivül vagyona nincs, és én midőn egyrészt nemes szándéka által nagyon megtisztelve érzem magamat, másrészt azt sem tudom, hogy leányom hogy érez.

A fiatal ember lelkesülten felelé:

— Ó nem a vagyon az, melytől jövőm es boldogságom van feltételezve; vagyonnal az Isten megáldott, s én csak szivem sugalatát követem akkor: midőn öntől leánya kezét kérem, mert megvagyok győződve, hogy Ida az egyedüli, ki engem boldoggá tehet

E perczben kinyilt az ajtó s azon át Ida lépett a szobába.

Borotvás magához szólitotta leányát.

— Édes gyermekem! — szólt hozzá gyengéd hangon — a nagyságos urfi megkértetőlem kezedet, im nyilatkozz most itt előtte, hajlandó vagy-e hozzá nőül menni.

A viruló hajadon mélyen elpirulva ejtette ki a boldogitó igent.

Oly szép volt ez ünnepélyes pillanatban, mint a mesebeli tündér Ilona. Schweinburg hévvel karolta át a szeretett leányt és egy forró csókot nyomott annak ajkára.

Az öreg Borotvás pedig az apai öröm érzetétől áthatva kért áldást Istentől a fiatal párra.

Pár nap multával Schweinburg elutazott Bécsbe ügyeit rendezendő, a mi csaknem hat heti időt vett igénybe, melynek elteltével sietett jegyese körébe.

A nyár folyamán aztán megindult a nagy munka Brebenyák-Kákován.

A munkások által okozott zaj váltotta fel az azelőtt uralgott csendet. A kastélyhoz egy uj szárnyépület emelését kezdték meg.

A bekövetkezett farsang pedig meghozta a szerető szivek forró óhajtását s nagy fénynyel tartatott meg az esküvő.

Schweinburg derék honpolgár lett, ki hogy ragaszkodását e házhoz — melynek egyik gyönyörü virágszálát keblére tüzte — bebizonyitsa, német hangzásu nevét Várkonyi névvel cserélte fel.

Az öreg Borotvás jó tanácsaival igen nagy hasznára volt vejének, ki az uradalom feletti kormányt átvette, s tanuja lett egy zavartalan boldog családi életnek, és nagytatája három reményteljes unokának.

Rózsay Pál.

Első gyilkosságom.

[30. Folyt.] (Regény.)

Irta: *Macé G.*, a párisi rendőrség volt főnöke.

— Az „Aradi Közlöny" számára forditotta: **H. G.** —

XI.

Szabó és kém. — Voirbo ur.

Meglepetve önkénytelen mozdulatomtól és arczom elhalványodásától, az ügynök egy pillanatra elnémult, azután ismét folytatta jelentését:

„Hisz nem mondtam meg neki, hogy mire kell ügyelnünk, sem azt, hogy mimódon történik ez."

„Ismeri ön Voirbo mesterségét — értem a megmondható mesterségét?"

„Igen. Szabó . . . de természetesen keveset dolgozik. Épen mestersége miatt szándékoztam önnek róla jelentést tenni, csakhogy alparancsnokunk, a kinek előbb kell jelentést tennem és a ki főnökünk megbizásából a főfelügyeletet gyakorolja, közlésem után ezt válaszolta: „Ostobaság, ezt nem is kell emlitenie . . . Mi köze ennek a munkásnak Bodasse eltünéséhez . . . Ezeknek a rendőrbiztosoknak valóságos rögeszméjük minden emberben gonosztevőt szimatolni . . . Különben ez az őrködési játék már tulságos sokáig tart, hisz valóságos állandó intézményuvé válik. Főnökünknek kell közbelépni és rendet csinálni . . . Egyébiránt ő fog holnap Voirbóval beszélni." . . .

A mit hallottam, elég világos volt. Biztos lettem arról, hogy Voirbo politikai kém és besugó, egyike azon elvetemült „spicz-liknek," melyektől hemzsegnek a népgyülések, egyike azon megvetésre méltó lényeknek, a kik legjobb barátjukat egy darab huszfrancosért készek feljelenteni.

És ez az ember, a ki ellen oly borzasztó gyanut tápláltam, közvetlen összeköttetésben állott azon dandár főnökével, melyhez a mellém osztott ügynökök tartoztak, a kiket azért

gyógyszerészek nem védekezhettek, azért ajánlja a gyógyszerészek többsége által készitett körleti javaslatot.

Ring Lajos a körleteket sem rendeleten, sem törvényalapon állónak nem tartja, mert némely gyógytáraknak olyan körletet ad, miből megélni teljességgel lehetetlen volna, ennélfogva ő a körletek mellőzésével a régi állapotokat kivánja fenntartani.

Elnök a körletek ügyét szavazatra bocsátván, a nagy többség a körletek ellen nyilatkozott s ennek folytán az egészségügyi bizottság tudatni fogja ezen határozatát a közigazgatási bizottsággal, hogy az áttett javaslatok elvetésével a régi gyakorlatot kivánja fenntartani.

— A telkek elkeritése és ezek fenntartása Aradon. —

(Szabályrendelet.)

Arad sz. kir. város belterületén lévő telkek elkeritése, a keritések fenntartásáról és ujból épitéséről.

I. FEJEZET.

1. §.. A város belterületén levő telkeknek, az utczára, valamint a szomszédok felé eső határvonalon is szépészeti és közbiztonsági tekintetekből is, illetőleg a magánvagyon megvédése czéljából, folytonosan jó karban tartott keritéssel kell ellátva lennie.

2. §. Az utcza-vonalokra eső keritést, minden telek tulajdonosa kizárólag saját költségén tartja fenn vagy épitteti ujra.

3. §. A meglévő keritések fenntartása, vagy a szükséghez uj keritések épitése, a telkek közé eső határvonalokon külön-külön egyenlő fél részben terheli a szomszédos tulajdonosokat.

4. §. A jelenleg fennálló keritéseket azon czimen, hogy egyik vagy másik telek tulajdonosa a reá eső fél résznél többet csináltatott, lebontani tilos. Azonban a 3-ik pontban kimondott azon kötelezettség, hogy t. i. a fenntartás, vagy az épités, egyenlő fél részben terheli a tulajdonosokat, az ily meglévő keritésekre is kiterjed.

5. §. A határvonalra eső épitmények, házak, szinek stb. az illető telektulajdonos terhére eső keritésrészekbe egész hosszuságukban beszámitandók.

II. FEJEZET.

A keritések épitésének módjairól.

6. §. A keritések magassága általában 2 meternél kissebb nem lehet.

7. §. A belváros területén az utczavonalra csak kőfal, vasrácsos, avagy pedig hosszában felállitott, egymásközt lévő hézagaikon fedő léczekkel ellátott deszkákból készült keritéseket szabad épiteni. A deszka keritések sárgás barnára be is festendők. A belváros területén, a magán telkek közé eső keritések is csak kőfalból vagy deszkából épithetők.

8. §. A Sarkad és az Ujtelepitvény városrészekben továbbá, Pernyávában, választó- és fejsze-utczában, a kapa-, kaszá-, borona-, sarló- és vágóhid-utczákban a Demeter-utczáig terjedőleg az utczára csakis kőfal vagy deszkakeritések alkalmazandók, a Ségában, Polturában és Gájban, valamint Pernyáva k. v. fennebb meg nem nevezett helyein az utczavonalra is lehet fonott, vagy hasitványokból és vertfalból álló keritéseket készittetni.

9. §. A magán telkek közt lévő keritések a belváros területén kivül nemcsak deszkából, hanem vesszőből fonva, hasitványokból vagy vert falból is épithetők.

10. §. A vertfal vagy hasitványokból készült keritéseken a betetőzés végett felrakott galyak egyenesre lemetszve, a tüskéktől mentve legalább 16 ctmnyire állhatnak ki, ugy az egyik, mint a másik oldalon, ugy hogy az azok mellett való közlekedés hátráltatva ne legyen.

11. §. A keritések az egyes telkek közt ikként készitendők, és oly állapotban tartandók fenn, hogy a házi állatoknak, baromfiaknak a szomszédos telekre átmenése gátolva legyen.

12. §. Minden tulajdonos a reá eső keritésrészt akként tartozik épiteni, hogy annak oszlopai, illetve a falkeritéseknél annak ereszcsepegője is, saját telke felől való oldalra jöjjenek, s hogy a keritésnek külső vonala saját telke határvonalára essék.

III. FEJEZET.

A hatósági beavatkozásról.

13. §. Az utczára eső keritések épitéséhez vagy kijavitásához hozzá fogni előbb nem szabad, mig az illető telektulajdonos a mérnöki hivatalnál jelentést nem tesz. A mérnöki hivatal oly esetben, midőn az utczavonal szabályozás alá nem esik, irásban közvetlenül kiadja az engedélyt az illető részére; de oly esetekben, midőn az utczavonal szabályozása szükséges, vagy pedig a mennyiben a fennálló kerités kijavitása által nem hozható a szépészeti követelményeknek megfelelő állapotba, a szépészeti bizottsághoz előterjesztést tesz, a mely javaslatot ad be a tanácshoz, hogy a szabályozás, illetve a kerités kijavitása, vagy ujból épitése miként történjék, s hogy a szabályozás nyomán kisajátitandó terület ára a város, vagy az illető javára mily összegben állapittassék meg.

14. §. A város jelentékenyebb helyein épitendő keritésekre nézve a tanácsnak joga van szépészeti tekintetekből is különös követelményeket támasztani, s e végett a keritésnek nemcsak ujból épitésére, hanem kijavitására vonatkozó engedély megadása előtt az illető felett a terv bemutatására utasitani.

15. §. A telkek közt levő keritések fenntartása vagy ujból épitésére nézve támadható vitás ügyeknél bármely érdekelt fél kivánatára a fennforgó közbiztonsági és a magán vagyon megóvására való tekintetekből, valamint arra nézve, hogy a vitás kerités melyik része ki által épittessék, javittassék, vagy fenntartassék, hatósági beavatkozásnak van helye. Ily kérdésekben az építészeti bizottság az érdekelt felek meghallgatása mellett helyiszemlét és tárgyalást tart, s annak nyomán javaslatot ad a tanácshoz, a mely ily kérdésekben a fennebb kimondott elvhez képest mondja ki határozatát, s annak záros határidő alatt leendő foganatositására az illető feleket 50 frtig terjedhető, s a városi szegényalapra fizetendő pénzbüntetés terhe alatt kötelezheti és a megfelelő munkát az ő költségükre akként eszközölheti, hogy a költségek tőlük közigazgatási végrehajtás utján lesznek behajtbatók.

16. §. A tanácsnak tisztán épitkezési kérdésekben hozott elsőfoku intézkedése ellen másodfokban a közigazgatási bizottság, s ettől a nmlg. m. kir. belügyminiszteriumhoz lehet felebbezni.

17. §. A szomszédok közt a határvonal felett támadt vitás kérdésekben, egyik vagy másik fél kérelmére az épitészeti bizottság helyszini tárgyalást tart, a melyen a felek között egyezség létrehozását kisérli meg, de ha ez nem sikerül, — a tényleges birtokállapottal megelégedve nem lévő fél jogainak érvényesitése végett az illetékes birósághoz utasitandó s ez által a határvonal megállapittatik, a kerités felépitésére nézve a fennebb kimondottakhoz képest a tanács közigazgatásilag intézkedik.

18. §. A ki jelen szabályrendelet ellen vét, 2 frttól 50 forintig terjedhető, s a városi szegény-alapra fizetendő pénzbüntetéssel, behajthatlanság esetében 10 frtra egy napot számitva, megfelelő elzarással büntethető.

19. §. Kihágások elbirálásánál első fokban a város rendőrkapitánya, másodfokban a városi tanács, harmadfokban pedig a magyar királyi belügyminiszter határoz. Arad szabadkirályi város közönségénnk 1886. évi novemberhó 11-én tartott közgyüléséből.

A megerősitett szabályrendelet kihirdettetvén, annak hatályba lépése 1887. évi február 15. napjától kezdve, elrendeltetik.

Arad szab. kir. város közönségének 1887. évi januárhó 12-én tartott közgyüléséből.

Kiadta:

Institoris Kálmán,
főjegyző.

KÜLFÖLD.

A bolgár ügyről. A „Journal de saint-Petersbourg" ertesülései szerint a bolgár válság megoldását czélzó fáradozások a kormányoknál, melyek mindannyian a béke föntartását óhajtják, kedvező fogadásban részesültek. A lényeges a dologban az, hogy törvényes helyzet létezzék, a mint azt a czár kormánya kezdettől fogva kivánta. A fejedelemválasztásra, továbbá a megválasztás és kijelölés föltételeire nézve, melyeket Oroszország, mint a követelményeknek leginkább megfelelőknek tekint, a megegyezés természetesen létre fog jönni. Az idézett hirlap reméli, hogy ez a programm általános helyeslésben fog részesülni. Oroszország mindenesetre az eddig tanusitott szilárd s kitartó politikájához ezentul is ragaszkodni fog.

Német választási mozgalmak. A német választási mozgalom oly auspiciumok közt indul meg, melyek nem kedvezők az ellenzékre nézve. Akadt már kerület, melynek szabadelvű választói kijelentették, hogy csak szabadelvüre szavaznak ugyan, de olyanra, aki a septennatust nem ellenzi. Most a centrum-párt körében is nyilvanulnak ily nézeteltérések. Igy pl. Arco gróf Ratiborban a választókhoz levelet intézett, melyben ballépésnek nyilvánitja, hogy a ratibori centrumpárti képviselők a septennatus ellen szavaznak. A clericalisok helyzetét meg fogja nehezíteni az is, ha valónak bizonyul a hir, mely szerint Bismarck herczeg, azt a concessiót tette a pápának, hogy a jezsuiták kivételével minden szerzett visszatérhet Németországba. De a kormánypárt se tart egészen össze. Igy a nemzeti liberalisok több választókerületben kijelentették, hogy nem tartják magukat a conzervativekkel kötött cartelhez. A socialdemocraták elhatározták, hogy a szükebb választásoknál csak akkor szavaznak, ha egy septennatust ellenző és egy septennatust pártoló jelölt állanak egymással szemben. Természetesen a septennatust ellenző jelöltre szavaznak.

LEGUJABB POSTA.

— **A bolgár küldöttség** tagjai vasárnap Konstantinápolyba utsztak.

-- **Az olasz hadsereg mozgósitása.** Az olasz hadsereg mozgósitásáról terjesztett hirekkel szemben a „Temps" megjegyzi, hogy az egész hadsereg mozgósitásáról szóló hirek alaptalanok, csak az alpesi századok fognak hadilábra állittatni, hogy gyakorlatokat tartsanak. Ezeket a csapatokat eredetileg a francziahatáron akarták összpontositani, de ettől aztán könnyen érthető okoknál fogva, elálltak.

TÁVIRAT.

— A budget-vita. —

Budapest, jan. 24. (Az »Aradi Közlöny« eredeti távirata). A budgetvitát ma Matkovics nyitotta meg, ki a költségvetés ellen nyilatkozott. Zimándy személyes támadásokat intézve a miniszterelnök ellen, a budget ellen szólt. Busbach Péter democraticus szellemü beszédben megtámadta az antisemitákat, s utalva az e kormány alatt elért kiváló eredményekre, a költségvetés mellett nyilatkozott. Utánna Irányi Dániel vette fel a keztyüt az antisemiták ellenében és főleg Vadnay Andor multkori beszédével polemizálva, pártja élénk tetszészaja és kitörő éljenzése mellett nagy hatással sorolta föl a függetlenségi párt eddigi müködésének mozzanatait. Erre Vadnay Andor nemcsak fentartá, de még tetézte vádjait, a szélsőbal ellen.

Utolsó szónok Láng Lajos volt. Meggyőzően polemizált Horánszkyval; az államadósságok emelkedésével szemben utalt arra, hogy az államvagyon 300 millióról 1600 millóra emelkedett; sikerrel czáfolá meg azon állitást, mintha csak a pénztár javulása okozta volna a magyar állampapirok emelkedését és végül igen instructiv módon szólt tüzetesen a fogyasztási adók értékesitéséről. — A miniszterelnök inditványt terjesztett elő, egy 15 tagu bizottságnak a házszabályok némely intézkedéseinek módositása iránt.

NAPTAR.

Január 25. Kedd. Róm. cath. naptár Pál fordulása. Prot. naptár Pál fordulása. Görög-orosz naptár (január 13.) Hermil. Nap kél 7 óra 38 percz. Nyug. 4 óra 47 percz

Jan. 26. Az aradi casino-egylet első társas tánczestélye a casino helyiségében.

Jan. 29. Az aradi ipartestület bálja a „Fehér Kereszt" nagytermében.

Jan. 30. Az aradi Széchenyi-gőzmalom részvénytársaság évi közgyülése d. e. 9 órakor.

Febr. 5. Az aradi jótékony nőegylet fényes álarczosbálja a „Fehér Kereszt" nagytermében.

Febr. 12. A kereskedő-ifjak tánczvigalma a „Fehér Kereszt" nagytermében.

Febr. 13. Az aradi könyvnyomdászok batyu-bálja, Strobl sörcsarnokában.

Febr. 19. A „Kölcsey-Egyesület" tánczvigalma a „Fehér Kereszt" nagytermében.

Febr. 20. Az aradi honvédegylet álarczos bálja a „Fehér Kereszt"-ben.

HIREK.

Arad és Vidéke.

— **Megyei közgyülés.** Aradmegye törvényhatósági bizottsága, a megye főispánja által februárhó 15-én kedden d. e. 10 órára, rendkivüli közgyülésre hivatott egybe. A közgyülés tárgya az 1887. évi közmunkafelosztás és utalapköltségvetés tárgyalása lesz.

— **A gyógytári körletek sorsa** a tegnapi egészségügyi bizottsági ülésen ugy látszik végleg eldöntetett. A bizottság nagy többsége 3 szavazat ellenében azt a határozatot hozta, hogy a gyógytári körletek behozatalát mellőzendőnek tartja, s ily irányu felterjesztést fog a közigazgatási bizottság elé terjeszteni.

— **Nádasdy Ferencz gróf** vasárnap Aradon időzött, s tegnap kiment Gyorokra. Örvendetes hirként jelezhetjük, hogy a gróf ur elhatározta szabadság-téri házának felépitését, s az épitkezés által Wittmann vendéglői helyiségei is bővülni fognak.

— **Arad város hadkötelezettjei.** A honvédelmi miniszter rendelete folytán a katonai ügyosztály a folyó 1887. évre szóló ujonczösszeirási munkálatokat elkészitette, eszerint összeiratott az I-ső korosztályba (1867-ben születettek) 266, a II-ik korosztályba (1866-ban szül.) 244, a III-ik korosztályba 199, a IV ik korosztályba 150, összesen tehát összeiratott 859 hadköteles.

— **A gáji gyógyszerész érdekében** azon inditványt tette Darányi János főorvos, irjon át az egészségügyi bizottság a város hatóságához, hogy a gáji kerületi orvos részére épittessen egy tisztességes lakást, még pedig ugy, hogy a ház magába foglalhassa a gáji gyógytár helyiségét is a gyógyszerész lakásával együtt, s igy ez uton a szükséggel küzködő gyógyszerész sorsán is némileg javitva lesz. A bizottság az inditványt egyhangulag magáévá tette

— **Vásárcsarnok Aradon.** Már hosszabb idő óta folyik városunkban a mozgalom egy áru- és vásárcsarnoknak az Asztalos- és Hunyadi-utczák között fekvő Ring- és Spitzer-féle telkeken leendő felépitése tárgyában. A terv kiviteléhez szükségeltető 50,000 frt kétszázötven darab kétszáz forintos részvény kibocsájtása által volt megszerzendő, mely összeg magánuton, minden nyilvános felhivás kibocsájtása nélkül alá is iratott, s igy a részvénytársulati alapokon nyugvó vállalat létesitése befejezett dolog. A vállalat alapitói (azaz a legalább is tiz darab részvényt jegyzett résztvevők) Vásárhelyi Béla, Domány József, Elias Armin, Hász Sándor, Kintzig Ferencz, Kis Armin, Klein Samu, Ring Lajos, Sonnenfeld József és Weidenfeld Lajos urak e hó 22-én Hász Sándor elnöklete alatt egy értekezletet tartottak, melyen kimondották, hogy a részvénytársulatot „Aradi árucsarnok" czim alatt megalapitják. A szükséges előmunkálatok foganatba vétele, ugymint az illetékes hatóságtóli engedély kieszközlése, a illető telkek megvételére vonatkozó megállapodások eszközlése stb. stb. Hász Sándor és Domány József alapitókra bizatott. Egyszersmind határozatba ment, hogy az aláirt részvénytőkének 10%-a fog egyelőre az aláirt részvényesektől beszedetni, mely beszedésre az Aradmegyei takarékpénztár kéretik fel. A további megállapodások és a végleges megalakulás modozatai egy közelebbi alapitói ülésnek fogják tárgyát képezni. — Részünkről a legnagyobb örömmel registráljuk a tényt, hogy ez az üdvös mozgalom eredményhez vezetett, s igy városunk már a közel jövőben egy oly intézménynyel gazdagabb lesz, mely anyagi fejlődésére rendkivül előnyös hatással lesz, és a kereskedelem-, ipar- és üzletforgalom terén hatalmas tényezőt képviselni fog. És erre a vásárcsarnokra már csak azért is szükség van, mert tudvalevő dolog, hogy a piacz a szabadságtérről a vértanuk szobra elől eltávolittatik. Az a helypénz pedig, a mit ebben az árucsarnokban fizetni fognak, tetemesen kisebb lesz mint a jelenlegi helypénz és piaczi vám. Mindez, de számos más előny is, mit e vásárcsarnok nyujtani fog, óhajtandóvá teszi, hogy az eszme minél nagyobb számban vonja az érdeklődőket a mozgalom körébe.

— **Vasutépités.** — Az aradi és csanádi egyesült vasutak által kiépittetni tervezett szentanna-kisjenői helyi érdekü vasut előmunkálatai befejeztetvén, a közmunka és közlekedésügyi miniszterium által a vonal közigazgatási bejárása elrendeltetett. — A bejárás februárhó 7-én fog megejtetni s annak vezetésére a miniszterium kebeléből Vörös László miniszteri titkár küldetett ki.

— **Ujonczállitási határnapok** Aradon és Aradmegyében. A folyó 1887. évi ujonczállitási bizottságok utazási és működési szervezete a törvényhatóságok, s hadkiegészitési kerületi és honvéd földandár-parancsnokságok által végleg megállapittatván, ehez képest az idei fősorozás a következő határnapokon fog megtartatni, u. m.: Aradon márczius 1., 2., 3., 4.; a pécskai járásban márczius 7., 8., 9., 10. és 11.; a radnai járásban márczius 14., 15., 16., 17., 18. és 19.; a világosi járásban márczius 21., 22., 23., 24., 26. és 28.; a ternovai járásban márczius 30., 31. s ápril 1. és 2.; a borosjenői járásban ápril 4., 5., 7., 12., 13. és 14.; a borossebesi járásban ápril 20., 21., 22., 23., 25. és 26.; a nagyhalmágyi járásban ápril 28., 29. és 30; az aradi járásban márczius 30., 31 s ápril 1., 2. és 4. a kisjenői járásban ápril 12., 13., 14., 20., 21., 22. és 23; s az eleki járásban ápril 25., 26., 27, 28. és 29.

— **Iskolaszéki ülés.** Arad szab. kir. város iskolaszéke f. évi január hó 27-én azaz csütörtökön délután 4 órakor a városház emeleti kis termében alakuló, rendes havi ülést tart, melyre a t. tag urak tisztelettel meghivatnak. A tanácskozás tárgyai 1. Arad szab. kir. város közönségének határozata, melylyel a törvényhatóság részéről ujonnan megválasztott iskolaszéki tagoknak névjegyzékét közli és ennek alapján az iskolaszéki elnök megválasztása. 2. Ugyanennek határozata, a polgári fiuiskola II-ik

---

adtak mellém, hogy a nyomozásnál közreműködjenek!

Ez a nyomorult ép oly jól volt értesülve a nyomozás minden mozzanatáról, mint én magam!

Mily hamar és szomoruan valósult meg sejtelmem! A városi rendőrség főnökének előre megmondottam, hogy fenyitő ügy nyomozásánál politikai ügynökei mit sem érnek! De nem akart figyelmeztetéseimre hallgatni és kénytelen voltam engedelmeskedni és elfogadni a reám erőszakolt ügynököket.

Ha két egyszerü polgári rendőr állott volna rendelkezésemre! . . . Kettő ama bátor, kötelességük teljesitésében soha ki nem fáradó rabszolgák közül . . . Nem riadnak vissza egy hosszadalmas őrködés fáradalmaitól és unalmától, ha kell, duzzogás nélkül belenyugosznak abba, hogy saját szobájuk küszöbét két hétig át se lépjék. Készek a szolgálatnak minden áldozatot meghozni, hetekig szabad ég alatt, a mezőn vagy erdőben tanyázni védő födél, kellő élelem nélkül, hallgatnak, mint a sir, hűek a kiadott jelszóhoz és kötelességükön kivül mire sem ügyelnek.

De mit tehettem, a szerencsétlenség már megtörtént — borderejének lehető gyengitésére kellett törekedni.

Voirbonak egyelőre nem volt szabad sejteni, hogy gyanum van reá.

Bodasse Desiré lakásában eszközölt őrködés nem szolgáltatta a várt meggyőző bizonyitékokat . . . De azért mégis előteremtem e bizonyitékokat! . . . Magának Voirbonak kell azokat szolgáltatni. De mielőtt további lépésekre vállalkoznám, látnom, tanulmányoznom kell ez embert a nélkül, hogy sejtené okát . . . Akkor képes leszek eljárásomat a viszonyokhoz alkalmazni és a kellő „lélektani pillanatot" a tevésre megragadni és egyéniségével tisztába jönni.

„Ha közlését jól fogtam föl", szólék a politikai ügynökhöz, „Voirbo tulajdonképen közönséges kém."

„Én is ezt sejtem", volt a laconicus válasz.

„Akkor talán hasznomra válhatik, segithet nekem. Bodasse Desirét ismerte szemelyesen, ismerte különböző összeköttetéseit, szokásait, valószinüleg gyengéit is. Barátja gyilkosának felfedezése kell hogy érdekelje őt."

Papirt vettem elő és a következő levelet irtam:

Páris, 1869. február 11.

Az Odéon-negyed rendőrbiztosa fölkéri Voirbo urat, hogy szombaton, e hó 13-án sziveskedjék a rendőrbiztosságnál megjelenni, hogy Bodasse Desiré ur eltunése felől felvilágositásokat adjon.

Macé G.,
rendőrbiztos.

E levelet készakarva nyitva adtam át a két politikai ügynöknek oly felszólitással, hogy azt fölebbvalójuk utján a czimzettnek kézbesittessék.

„Továbbra nincs szükségem önökre", mondám bucsuzás közben. Közreműködésük egyáltalán nem felelt meg várakozásomnak, talán nem volt hátrányos, de bizonyára nem használt . . . Reménylem, hogy Voirbo működése sikeresebb lesz."

Elmenetelük után jegyzőmhöz fordultam:

„Leroy, mit mondtam önnek, mikor e két ember először bemutatta magát nálam, hogy a szolgálattételre történt beosztásukat bejelentsék? . . . Az ő hibájuk, hogy az ügy most komolyan veszélyeztetve van. Ez az őrködés, melyre annyit épitettem, gyalázatosan, eredménytelenül megbukott.

„Szerezhetne még polgári rendőröket!" inditványozá Leroy kissé félénken.

„Már késő. Erről le kell mondanunk. A tettes figyelmeztetve van és bizonyára elmenekült. Szerencsére itt van Ringué és Champy. Az ügyesség és tapasztaltság hiányát pótolja náluk a kötelességtudás és az odaadás a szolgálatban. Tőlük feltétlen és kérdésbe sem jöhető engedelmességét várhatunk. Ringué a megtestesült fegyelem és titoktartás és Champy vakon követi az idősebb kartárs példáját, a kit nem hagy el és mintának tekint. Egyébként gondolkozásmódja nagy foku értelmiségre vall. Majd udja ő a módját, derék és tehetséges ember."

„Mindketten", vélé Leroy, „nagyon le voltak verve és boszankodtak, midőn idegen ügynökök lettek megbizva az ügy nyomozásával, melyet a magukénak tekintettek."

„Igazuk volt, csakhogy nem ismerik az ügymenetet, mely engem arra kényszerit, hogy a nyomozást más, állitólag avatottabb kezekre bizzam. És mégis mennyivel jobban felfogták és teljesitették volna feladatukat! De hát nem változtathattunk a dolgon. Kérem Leroy, legyen szives a két rendőrt beküldeni."

A szomszéd-szobában rendeleteimre váró Ringué és Champy a jegyző fölszólitására beléptek irodámba.

Arczuk sugárzott a boldogságtól. Már tudták, hogy a politikai ügynököt végleg elutasitottam és ugy érezték, hogy ez által nagy nyügtől szabadultak meg. A „fekete emberek" megjelenése óta — igy hitták a politikai ügynököket — el voltak temetve, mintha titkos aggodalom gyötörte volna őket. Kivált Ringué lett félénk és bizalmatlan és szaggatott rövid mondatokban csakis a legszükségesebbről beszélt.

„Most tehát ismét mi vehetjük föl a fonalat", szólt vidáman, a mint irodámba beléptek. A legjobb reményt táplálom. Tegnap megint találkoztam vén bölcsemmel, a kiben legtöbbet bizom. Biztositott, hogy sikerrel fogunk eljárni. Oh, valóságos világcsodája ez a tudós ember! Ha tudná, hogy mily járatos mindenben! Ezt mondta nekem: Előljáró rendőrbiztosuk fiatal, élénk, tevékeny és buzgó. Ismerem még az időből, mikor Nusse barátomnál gyakornok volt; ha valaki képes a tettest fölfedezni, akkor ő az. Az is kedvező előjel, hogy a Princes-utczát 1793-tól 1815-ig az „igazság" utczájának nevezték.

„Hisz ez nagyon szép kilátás és még hozzá mielőtt bölcsének jövendölése beteljesednék, huszonnégy órai szabadságidőt adok önöknek. Holnapután meg fognak ismerkedni egy egyénnel, a meggyilkolt Bodasse Desiré egykori barátjával, a ki hasznunkra válhatik, de azt nem szabad tudnia, hogy miként. Ezért nem szabad előtte egyetlen oly szót sem kiejteni, melyből sejthetné, hogy nem egészen őszinte az a bizalom, melyet kenytelen vagyok irányaban mutatni. Sőt talán szükséges vagy tanácsos lesz neki engedelmeskedni, felszólitásait teljesiteni, szeszélyeinek engedni, neki hizelegni, mert ez az ember az utolsó ütő kártya, mely még kezünkben van. Tehát vigyázzunk, Ringué!"

„Ugy lesz . . . Mindent megértettem. Nyájasak és előzékenyek leszünk ez ember iránt."

Champy fejével intett, annak jeléül, hogy érti a dolgot.

Mindketten elégültan távoztak. A „fekete emberek" el voltak tiszolitva.

* * *

Szombaton, február 13-án, pontban egy órakor Ringué egy zárt levélboritékot hozott irodámba.

Ennyi volt rá irva:

Saját kézhez.

Macé
rendőrbiztos urnak.

Felszakitottam a boritékot. Levél volt benne . . . meghivásom Voirbóhoz.

„Az ember tehát itt van . . . kezeim közt . . . Nemsokára előttem fog állani, szemtől szembe és megkezdődik a harcz a rejtett fegyverekkel, mindegyik birtokában a másik titkában. A győzelem az ügyesebbé lesz!" szóltam önmagamhoz és szivem pár pillanatig hevesen dobogott.

Azonban csakhamar visszanyertem nyugalmamat.

„Bocássa be ez urat," parancsolám Ringuének.

Voirbo belépett és kifogástalanul köszönt.

Iróasztalom mellett állottam. Egy kézmozdulattal üléssel kináltam meg őt és magam is elhelyezkedtem karos székemben.

Az iróasztal választott el, igy ültünk egymással szemközt. A világosság épen arczára esett. Gyenge pirosságu arcz, melynek egyetlen izma sem mozdult.

Egy gyors pillantással jól emlékembe véstem egész alakját.

Voirbo külseje teljesen hasonlitott azon tőzsde-ügynökökéhez, a kik kétes üzletek közvetitésével foglalkoznak és azon borügynökökéhez, a kiknek feladatuk megromlott bort valakinek a nyakába varrni.

Körülbelül harminczéves, kis termetü, elég testes, kerek arcz, barnás, egeszséges arczszin, barna szemek, nagy, vastag orr — biztos jele a testi és szellemi erőnek — kis fülek, erős, jól alkotott kezek rövid, vastag ujjakkal. Rövid nyirott haja fekete, valamint bajusza is.

Ez ember egész alkata erélyt és akaraterőt mutatott. Mégis volt valami benne, a mi elárulta a hamisságot, csuszás-mászást, ravaszságot, gonoszságot, a mi az emberismerőben rögtön fölebresztette a gondolatot: Egy teljesen megromlott ficzkó áll előtted!

Nem akarván bizalmatlanságot ébresztení, beszlégetésünk megkezdése előtt nem látszottam őt ily pontosan megfigyelni. Volt időm erre a beszéd folyamában.

Szokás szerint először megkérdeztem nevet, korát, állását, foglalkozását és lakását. Azután több kérdést intéztem hozzá, barátját, Bodasse Desirét illetőleg.

Valaszai világosak, pontosak és folyékonyak voltak. Mintha feleleteit előre megfontolta volna.

(Folyt. köv.)

osztálya mellé felállított párhuzamos osztály és oda egy tanitói állomás rendszeresittetésének jóváhagyása tárgyában. 3. Ugyanennek határozata az aradvárosi felső állami leányiskola számára az 1887/8-ik tanév kezdetével szükséges tanteremnek szaporitása tárgyában. 4 A kiküldött bizottság véleményes jelentése, az aradvideki tanitóegylet által a városi községi leányiskolák hiányainak orvoslása tárgyában beterjesztett emlékirat iránt. 5. Az iskolafelügyelő véleményes jelentése, az igazgatók által a beszedett 10 krnyi könyvtárdijak háromnegyed részének a szertárak felállitására való fordithatása iránt benyujtott kérelem tárgyában. 6. Az iskolafelügyelő előterjesztése az ujonnan kiküldendő iskolalátogatók megválasztása iránt. 7. Az iskolafelügyelő jelentése az 1886/7-ik iskolai év alatt a szegénysorsu és árvagyermekeknek a szükséges téli ruhanemü és lábbelivel történt felsegélyezéséről. 8. Az iskolafelügyelő jelentése az iskolamulasztásokról. Aradon, 1887. évi január hó 24-én. Salacz, kir. tanácsos, iskolaszéki elnök.

— **Vadászati eredmény.** A Nádasdy Ferencz gróf forrai-nagyiratosi birtokán megtartott körvadászat eredménye 90 nyul lett, mi elég szép eredménynek mondható, tekintve, hogy a vadászok száma csak 7 volt.

— **A nőegylet tombolája.** A nőegyleti álarczosbál tombolájához folytatólag a következő ajándék-tárgyak küldettek be: Fényes Bogdánffy Ilona urnőtől: 1 óratartó, 1 bronce hamutányer, 1 könyvjelző kézimunka, 1 tűpárna és 2 szivarhamutartó. — Ifj. Kristyóry Jánosné urnőtől: 1 ezüst virágpohár, 1 tintatartó és 1 tűpárna. — Özv. Purgly Jánosné urnőtől: 1 szép törökdohánytartó, 2 majolikakancsó, 1 nagy chinai tál, 1 japáni fali etage, 2 szép virágpohár és 1 finom himzett zsebkendőtartó. — Urbán Istvánné urnőtől: 1 szép japáni tálcza, 2 par majolika kávécsésze és 2 nagy virágváza. — Urbán Elza urhölgytől: 1 diszes ivópohár. — Prinner Rózsika urhölgytől: 1 bronce hamutányér, 1 kék üvegkancsó, 1 diszkötésü verseskönyv, 1 igen szép ezüst melltü és 1 doboz csemege. — Prinner Ilonka urhölgytől: 1 piros sereskancsó és 1 üvegcsemegetál. — Özv. Schwartz Józsefné urnőtől: 1 doboz finom levélpapir, 1 „czigánybáró" hamutartó, 1 doboz finom mosdószappan, 1 szép levélnehezek, 1 szép réz tintatartó és „Uri körökben" regény diszkötésben. — Boros Béniné urnőtől: 1 diszes majolika dohánytartó, 1 finom köszörült üveg asztali disztárgy virág és bonbonoknak, 1 pár igen szép gyöngyvirágtartó, 1 pár bronzirozott mellszobor „Kossuth és Jókay" és 1 fehérnemü jegyzőkönyv bájos női képpel.

— **Széchenyi mellszobrának** megszerzési költségeire, mint már emlitettük, a polgármester gyüjtő iveket bocsátott ki. Egy ily iv szerkesztőségünkben is le van téve, hol is az aláirások márczius 1-ig eszközölhetők.

— **Az „Aradi Tornaegyesület."** folyó évi február hó 2-án d. e. 10 órakor a városháza emeleti kis termében rendes évi közgyülését tartja, melyre az egyesület t. cz. tagjai ezennel meghivatnak. A közgyülés tárgyai: A választmány jelentése; az 1886. évi pénztár- és vagyon-kimutatás. 2. Az 1887. évi költségvetés megállapitása. 3. Elnök, alelnök, titkár, orvos, ügyész, pénztárnok, müvezető, 15 választmányi tag és szamvizsgáló bizottság (elnök és 2 tag) választása. 4. Inditványok tárgyalása. Aradon 1887. évi január hó 25-én dr. Robitsek Ágost, elnök. Nagy Sándor, titkár.

— **Tüz a hegyen.** Folyó hó 22-én este 6 és 7 óra között a galsai hegyen Argyelán Gábor községi jegyző kolnája ismeretlen okból kigyuladt s teljesen leégett. A kár, mint levelezőnk irja, mintegy 4—500 frtra tehető, de a kolna biztositva volt.

— **Polgári olvasókör Csanád-Palotán.** A csanád-palotai két olvasókör tagjai január 19-én közös tanácskozásra gyültek egybe és egyhangulag elhatarozták, hogy a két kört összeolvasztják. Az igy alakult kör a „Polgári olvasókör" nevet viselendi s tisztviselői kara a következőkép alakittatott meg: elnök: Brengarten Henrik, alelnök: Kriván Sándor, jegyző: Kökényessy Gyula, könyvtárnok: László János, pénztárnok: Fellner Jakab, választmányi tagok: Kocsis Tamás, id. Kriván László, Feher Antal, Grosz József, Leipnik Zsigmond.

— **Öngyilkos.** Pável György Biharmegye f.-györösi illetőségü 29 éves, csobános, ki a gyártelep részvény-társulat telepén volt alkalmazva, tegnap éjjel a 19-ik számu istállóban felakasztotta magát.

Hazánk és a főváros.

— **Jókai imádsága.** A nagy költő meleg kedélyének egy eddig ismeretlen szép vonása az, a melyre a „Nemzet" vasárnapi számában „Utazás egy sirdomb körül" czimü gyönyörü elbeszélése világot vet. „Utazás egy sirdomb körül" czimü hosszabb elbeszélésben ugyanis azt irja Jókai, hogy elalvás előtt naponkint szokott imádkozni s magának nem kér semmit Istentől, csak azt, hogy őrizze meg minden rosztól azokat, a kiket szeret. Ezek között van Tisza Kálmán is, a kit sok-sok éven át egy nap sem felejtett ki imájából. „Miért? Azért, mert legjobb barátom. Nem azért, mert nagy ember. Akkor is megtartom szivemben, a mikor nem lesz miniszterelnök, hanem geszti szántóvető, vagy netalán szibériai utitársam! Hányszor utaztunk együtt hasonló vidékeken keresztül! Azt csak az Isten tudja: megirni nem fogja senki. Mikor a nőm meghalt, ő volt a legelső barátaim közül, a ki meglátogatott. Sándor öcsémmel együtt ültünk a szobámban hárman, közel fél óra hosszat, s a nagy, okos ember, a ki minden nehéz kérdésben kész szónok, ebben a nehéz félórában egy szót sem tudott hozzám szólani. És ez az ő nagy hallgatása több volt előttem a bölcsek minden ékesszólásánál.

— **Az operaház tüzveszélyben.** Nem volt végzetes, de könnyen azzá válhatott volna. Az „Excelsior" vasárnapi előadásán történt, hogy a IX. kép előadása közben a jobboldali második culissa meggyuladt, de mielőtt még a közönség észrevehette volna a veszedelmet, a közelben álló tüzoltó odarohant s kivonszolván az égő szinfalat, nagynehezen eloltotta. Néhány lépésnyire a lángot fogott culissától feküdt az utolsó képhez kikészitett görög tüz és egyéb gyulékony anyag. Ha ez szikrát kap, az „Excelsior" második előadása végzetessé vált volna az Andrássy-uti tényes palotára.

— **Egy főispán párbaja.** E czim alatt emlitettük, hogy br. Bánffy Zoltán marostordamegyei főispán a napokban pisztolybárbajt vivott Berzenczey István földbirtokossal. A párbaj részletei olyképen közöltettek a lapok által, hogy Berzenczey két lövése után a főispán eldobta pisztolyát s az ellenfélnek hátat fordítva távozott. E hir ugy látszik nem felel meg teljesen a valóságnak, mert Berzenczey most az „Ellenzék"-ben a következő nyilatkozatot közli: „A br. Bánffy Zoltán főispán ur és közöttem lefolyt párbajrol a „Kolozsvár" czimü lapban engem megbélyegezni czélzó tudósitás jelent meg, mely az egész ország sajtóját megjárta. Hinni akarom, hogy br. Bánffy Zoltán ur segédjei nem állanak szolidaritásban ezen közleménynyel. Helytelennek tartom ugyan lovagias ügyekben a polemiát, de kénytelen vagyok ily téves és rosszakaratu közleménynyel szemben ezt tenni. Ha br. Bánffy Zoltán ur nem nyilatkozik, mit nem képzelek, kénytelennek érzem magam, szeplőtlen becsületem elleni eme czélzatos eljárás ellenében becsületbiróság elébe vinni az ügyet; mivel ezt tisztázni igen — de fogásokkal elütni nem lehet. Erre nézve a szükséges lépéseket megtettem. Kérem ezen nyilatkozatomat tudomásul venni, melyre mindazon lapokat is kérem, melyek ez ügyről tudomást vettek. Kolozsvár, 1887. jan. 22. Kész hive Berzenczey István."

— **Kardpárbaj** volt vasárnap délben egy fővárosi vivóteremben Rozgonyi Sándor és Kálnoky Izor hirlapirók közt. A felek csak egyszer csaptak össze. Kálnoky a kezén kapott két kisebb vágást, melyet dr. Schächter Miksa azonnal összevarrt, ellenfele sértetlen maradt. A párbajra összeszólalkozásadott okot.

— **Nóták utan.** Zilahról irják a következő esetet: Egy iparoslegény czivódásban élt szüleivel s ez felettébb elkeseritette. Az ifju viszonyt folytatott egy mészáros leányával, a kinek gyakran adatott éjjeli zenét. E hó 12-én éjjel is oda vitte a czigányokat kedvese ablaka alá s huzatta a legszebb nótákat. E közben pisztolyt vett elő s mellébe lőtt. A czigányok azonnal orvost hivtak, a ki sebét bekötötte. Remélik, hogy életben marad. Az eset nagy feltünést keltett.

— **Rövid hirek.** Báró Ambrózy Béla kamarás, a magyar vörös kereszt egylet érdekeinek előmozditása körül kifejtett buzgó müködése elismeréseül a harmad-osztályu vaskorona-rendet nyerte. — Ujvasut-társaság alakult meg tegnap Budapesten: a bihari vicinalis vasutaké, 3,875,000 frt tőkével; az igazgatóság elnökévé Móricz Pált választották. — A királyi curia száz forint birságra itélte Csatár Zsigmondot, a birói kar ellen használt sértő kifejezések miatt. — Az Este-ezred parancsnoksága amaz ujonczokat, kiknek különben csak aprilban kellett volna bevonulni, február 10-dikére hivta be s a póttartalékosokat is berendelte gyakorlatra. — Feleki Miklós, ki nemsokára nyugalomba lép, „a nemzeti szinház tiszteletbeli tagja" czimet fogja nyerni az intendaturától — Titokzatos foglyot őriznek a szegedi börtönben: Weinberger József 40 éves géplakatosnak mondja magát, lopással s csalással van vádolva, nem akarja megmondani, hogy hová való s el akarná hitetni, hogy tizenöt évig Amerikában volt, csak néhány napja jött magyar földre. — A segesvári Petőfi-emlék javára mint irják, 4153 frt 49 kr. folyt be s ez összeg a kamatokkal 4381 frt 90 krra nőtt; a pénz a segesvári iparegylet takarékpénztárában van elhelyezve. — Az alcsuti határban József főherczeg 460 lépésről teritett le egy szarvast, a mi nagy ritkaság, — A kolozsvári szinészek közt nagy az elégületlenség, mert még nem kapták meg e havi fizetésüket: Csóka Sándor igazgató azt mondja, jövedelem nincs, a pénztár üres.

A nagy világ.

— **Battenberg-szobor a czár udvarán.** A mult héten több serdülő orosz nagyherczeg azzal mulatott, hogy a pétervári czári palota udvarán hóembert állitott, de a mű nem akart sikerülni, mire a czárné azt ajánlá a türelmetlen gyermekeknek, hogy Grekoff jeles szobrászt hivják el segitségül. Grekoff nem volt elragadtatva ez épen nem megtisztelő megbizástól, de ellenkezni sem mert. Mialatt keze reszketett a hidegtől, boszun törte fejét. Az óriási hóemberből Battenberg Sándor herczeg hű mását alkotá meg. Midőn a czár másnap reggel fölébredt, nagy bosszuságára ellensége szobrát látta a palota udvarán diszelegni. Rögtön szétromboltatá, Grekofftól pedig büntetésképp megvonatott több munkát, melylyel közintézetek bizták meg.

— **Merénylet egy bál ellen.** Prágában már a táncmulatságok is megszenvedik a cseh-német viszálykodást. Közelebb a német kezmüves-egylet bálját, mialatt a négyes folyt, az üvegtető bezuzása szakasztá félbe. Egy szomszéd házból fát dobtak a vendéglő üvegfedelére, mely félig megrepedt. Az ablak és a lámpa üvegei is megsérültek s az üvegdarabok csörömpölve hulltak a terembe. A táncoló párok ijedten rebbentek szét.

— **Ügyvéd csodadoktor.** Körülbelül 20 éve lehet, hogy egész Páris büszke volt egy egyszerü zuávra, ki valami titokzatos erő birtokában a legkülönbözőbb s a rendes orvosi kezeléssel legmakacsabbul daczoló betegségeket egyszerü kézratétellel gyógyitotta. Most pedig London városa gazdagodott meg egy ügyvéddel, ki állitólag ugyanazon tehetséggel dicsekszik, George Milner Stephen Ausztráliából érkezett Londonba, hol különböző közhivatalokat viselt. Saját nyilatkozata szerint nincs semmiféle titok vagy különös ügyesség birtokában. Meg van áldva a gyógyitás adományával — ez az egész, azonban ennek felismerését is csak a véletlennek köszöni. Az utóbbi hetedfél év alatt állitolag 30,000 beteget gyógyitott meg, kik közt igen sok, az orvosok véleménye szerint gyógyithatatlan volt. Ez utóbbi adatra támaszkodva, Londonban egy orvosokból álló bizottság alakitását sürgeti, mely bizottságnak feladata volna a kórházakból egy csomó gyógyithatlan beteget összeválogatni s ellenőrizni az ő egyszerü módszerét, melylyel hat eset közül négynél már az első kezelésnél tetemes javulást, a harmadiknál teljes gyógyulást igér. A terv egyszerü, de az eredmény a jövő titka. Azonban azon méltán megütközhetünk, — irja egyik londoni skepticus, — hogy az ifju Ausztrália egy ily rendkivüli emberről oly könnyen lemond a vén Európa javára. (!) Vajjon nincs-e több süketnema és vak Melbourneban, mint Londonban?

— **Társalgás egy halottal.** Aurélien Scholl, Páris ismert chroniqueurja beszél el egy ottani lapban egy fantasztikus történetet, melyről legutóbb sokat suttogtak párisi szalonokban és clubokban. Egy, már nem első virágjában levő, de még mindig szép orosz származásu herczegnő, a ki egyéb erényei mellett nagyon szerette a szeszes italokat, szerelmi viszonyt folytatott Bois-Halbrannal egy előkelő fiatal gavallérral, a kit gyakran meglátogatott. A herczegnő szenvedélye a pezsgő, cognac és egyéb izgató italok iránt az utóbbi években nyugtalanitó mértékben növekedett, s az orvosok hiába intették mersékletre a szép asszonyt ujra meg ujra. A szerencsétlen asszony, ki idejét felváltva kedvesének, a szeszes italoknak és az alvásnak — vagy egyszerre mindháromnak is — szentelte, hanyathomlok rohant ama veszedelmes állapot felé, melyet alcoholizmusnak nevez az orvosi tudomány. A minap késő este, a mikor épen Bois-Halbrannál volt látogatóban, hirtelen eszméletlenül rogyott össze a herczegnő. Bois-Halbran ijedten sietett segitségére, de minden fáradsága hiába volt, kedvesét nem tudta eszméletre hozni: a herczegnő halva volt. A fiatal ember megborzadva tekintett a holt asszonyra. A herczegnőt Párisban igen sokan ismerték, igen befolyásos orosz nemesi családból származott: ha most itt találják az ő lakásán a herczegnő holttestét, kész a beláthatatlan botrány, okvetlenül bekövetkezik az, ha a katasztrófa részletei nyilvánossagra jutnak. Tanácstalanul sietett legjobb barátjához, Monte-Corso herczeghez, a ki azután talált módot arra, hogy a herczegnőt feltünés nélkül elvigyék Bois-Halbran lakásáról. A két ur Bois-Halbran lakására ment, felöltöztették a halottat teljesen, föltették a kalapját, eléktelenült arczát lefátyolozták, aztán lábra állitották s két oldalról karon fogták. Miután a herczegnő nem egyszer távozott ittasan Bois Halbran hoteljéből, a szolgáknak s a portásnak föl se tünt a sokszor látott jelenet. A két férfi, hogy minden gyanut eloszlasson, nevetve beszélt a „karjukon vezetett" hölgyhöz, hogy vigyázzon, meg ne botoljon a lépcsőkön, stb. A holttestet végre kocsiba emelték, a herczegnő lakására vitték s ágyba fektették. A komorna másnap reggel urnőjét halva találta az ágyban. A herczegnő, mint az orvosok mondták, szélütés következtében hirtelen elhunyt.

— **Rövid hirek.** A burgszinház tagjai közül többen tavaszszal Kopenhágában vendégszerepelni fognak, élükön Hohenfels Stella kisasszonynyal és Lewinskyvel. — Szeps Móriczot, a „Wiener Tagblatt" kiadóját, mert lapjában egy a „Neues Wiener Tagblatt" tulajdonát képező regényt közölt, a biróság 300 frt pénzbirságra itélte. — Az olasz trónörökést, ki most Egyptomban utazgat, Kairóban a khedive, a kormány és az olasz gyarmat rokonszenvesen fogadta. — A szentföldre Münchenből április 15-én nagy zarándok-menet indul; junius 17-én térnek vissza, jövet Rómában a pápa is meg fogja áldani az ájtatoskodókat s az út összes költségei személyenkint másfélezer márkára fognak rugni. — Az argentinai köztársaságban nagy erővel tört ki a cholera-járvány.

SZINHÁZ.

— január 24.

— **„Az ember tragoediájá"-nak** feleleventése szerenesés gondolatnak bizonyul, a mennyiben a közönség körében nagy érdeklődés nyilvánul a classicus szinmü iránt. A darab három egymásutáni előadásban fog ismételten szinre kerülni. Az első előadás szerdán lesz, előreláthatólag telt ház előtt. A rendezés nehéz munkát kivánt, a mennyiben a félre került diszletek és némileg a kiállitási kellékek is sok gondot adtak.

— **A „Királyfogás"** Csiky Gergely és Konti operettejéből a próbák befejezésükhez közelednek. A karok már teljesen be vannak tanulva s a magánszereplők is nemsokára teljesen elkészülnek szerepeikkel, melyeket nagy kedvvel tanulnak. Az operette első előadása február 9—10-ke körül lesz, s szinházi körökben a budapestiéhez hasonló zajos hatást várnak tőle.

— **Krecsányi Ignácz** szinigazgató ur egészségi állapota — mint örömmel értesülünk, — teljesen megjavult és hihető, hogy már „Az ember tragoediájá"-nak szerdai előadását rendezni fogja. Az igazgató urat betegségének ideje alatt Somló ur helyettesitette és helyettesiti fáradságot nem ismerő odaadással.

Irodalom és müvészet.

— **Magduksa öröksége**, regény, irta Abonyi Lajos (Egyetemes Regénytár, második évfolyam, 7. és 8. kötet, Budapest, Singer és Wolfner kiadása. Abonyi Lajos rég kivivta magának az első helyet a magyar népies novellisták közt. A milyen természetesen egyszerü hangon, zamatos alföldi magyarsággal beszél, olyan egyszerűek tárgyai és olyan őseredetien magyarok személyei. A Magduska örökségében ép ugy, mint az országszerte ismert és kedvelt „Betyár kendője" czimü népszinmüvében, nem hajhászsza az érdekest és meglepőt, de azért mindjárt az első lapoktól kezdve érdekes; és váratlan — bár sejtett — fordulataival meglepő. Az olvasó idővel talán elfeledheti a történetet, melynek folyását oly érdeklődéssel kisérte, de aligha egyhamar Magduskát, Bana Sándort a férjét, Szilágyi Mihály uramat, a vagyonos gazdát, meg Pattantyus Pödrő Péter komiszáros urat, meg a Gátugró Jánost, a ki betyár ugyan, „de nem hunczut." A regényhez, mely az előnyösen ismert „Egyetemes Regénytár" két legujabb kötetét képezi, Hjalmar Hjorth Boyesen norvég népirónak egy gyönyörü elbeszélése van csatolva „Csillám-Brita" czimmel, Fái Béla forditásában. E két kötet ára, diszes piros vászonkötésben, együtt 1 forint.

— **Az „Excelsior"** ballet második előadása a budapesti operaházban vasárnap a tegnapi premiére fényével és sikerével vetélkedett. A közönség száma teljes volt s egy része teljes diszben, sőt báli öltözékben jelent meg, hogy az operaházból nyomban a Fröbel-nőegylet báljára hajtasson. A főrendek páholyaiban ott volt Andrássy Gyula gróf családjával s azonfelül a fiatalabb aristocratia számos tagjai. A szinpadon erélylyel és élénkséggel követték egymást a káprázatos jelenetek. A ballet ezuttal is igazolta azon reményt, hogy rendkivül fényes kiállitásánál fogva számithat oly hosszu életre, mint a többi európai városokban!

Farsang.

— **Békésmegyei agarász-egyleti bál.** A szombaton, f. hó 21-én Csabán megtartott békésmegyei agarász-egylet báljáról irják lapunknak: Hat eve, — mikor a legutolsó agarász-egyleti bál tartatott meg Csabán, — hogy az itteni redout nem látott oly diszes társaságot együtt, mint a lefolyt éjjel. A mostani mulatság azonban a hat év előttit is minden tekintetben tulszárnyalta. Képviselve volt e mulatságon a csabai szép lányokon kivül az egész megye, sőt voltak vendégek Budapestől, Aradról sat. A lady patronesse tisztét Czirákyné Almássy Erzsi grófné töltötte be kiváló szeretetreméltósággal. Tiz órakor érkezett meg a bálanya Geiszt Gáspár főrendező csákói nagybirtokos karján, kiséretében voltak Almássy Kálmánné grófné és leánya Emma comtesse Beniczky Gézáné és Beliczey Istvánné leánya Ilonával. A rendezőség gyönyörü csokrokkal kedveskedett a lady patronesse-nek és az előkelő vendégeknek. Az első csárdást a bálanya Geiszt Gáspárral, gr. Almássy Emma báró Mandorf Gézával, Beliczey Ilona báró Bornemiszával kezdték meg. Az első négyest 60 pár tánczolta. A diszes bölgykoszoruban ott voltak a fentemlitetteken kivül: Ungvári Ottóné, Kutka Gézáné (Nagyvárad), Fábry Károlyné, dr. Fáy Samuné, Ormay Gézáné, Lepage Lajosné, Böhmné (Kétegyháza). Leányok: gr Almássy Emma, Beliczey Ilona, Laczay Erzsike (Arad), Vangyel Jolan (Orosháza), Papp Anna (Vésztő), Uhrinyi Erzsi (Kigyós), Korossy nővérek (Gerendás), Kliment Mari (Gyula), Veninger Erzsi (Orosháza), Jeney Emma (Budapest), Haas nővérek (Puszta-Tövis), Kiss Juczi (Kétegyházáról), Szeberényi nővérek, Mudrony Irén, Kubek Erzsi, Simay Mariska, Sztampa nővérek, Frnda Giza, Rácz nővérek, Küzdényi Bella, Fehér Etel, Kulpin Matild, Németh Irén, Kristóffy Matild, Haan Giza, Moszkovcsák Zella.

KÖZGAZDASÁG.

A vértetü kiirtása.

(Szabályrendelet.)

A vértetü (schisoneura lanigera) kiirtása és terjedésének meggátlása iránt.

1. §. Ha valamely kertben, vagy csemeteiskolában a vértetü jelenléte felismertetik, köteles az illető tulajdonos, vagy bérlő erről a kapitányi hivatalnál haladék nélkül jelentést tenni.

2. §. A vértetüvel ellepett fákat a tulajdonos, vagy bérlő umlgu m. kir. földmiv., ipar, és kereskedelemügyi miniszterium által ajánlott módon köteles fertőtleniteni.

3. §. Minthogy városunk területén a vértetü már befészkelte magát, almafa csemeteknek és oltógalyaknak kivitele, a város egész területéről eltiltatik. Ezen tilalom mindaddig fennáll, mig a vértetü nálunk teljesen ki nem irtatik és a teljes kiirtás után 2 év el nem telt.

4. §. A kapitányi hivatalnak kötelessége minden évben és pedig ugy tavasszal, mint ősszel, a vértetü ismertetésének és a fertőtlenités módjainak közlése mellett a közönséget ezen szabályrendelet utasitásainak teljesitésére felhivni, s a város területén létező gyümölcsösök és csemeteiskolák megvizsgáltatasa iránt intézkedni. A kapitányi hivatal tett intézkedéseinek eredményéről, a vértetü terjedéséről, vagy csökkenéséről, valamint arról is, hogy kiknek kertjeiben vannak fák a vértetü által megtámadva, a tanácshoz minden évben ősszel köteles jelentést tenni, a tanács pedig szintén minden ősszel a umlgu földmiv., ipar és kereskedelemügyi miniszteriumhoz terjeszti fel e tárgyban jelentését.

5. §. A kapitányi hivatal, ha az illető tulajdonos, vagy bérlő a vértetüvel meglepett fák fertőtlenitését elmulasztja, azokat költségére hatóságilag köteles eszközöltetni.

6. §. Almafa csemetéknek oly hazai községek határából, a melyekben a vértetü már fellépett, s általában a nyugat-európai államokból való behozatala eltiltatik. Ezen tilalom a hazai községekre nézve mindaddig fennáll, mig a vértetü azok határában tökéletesen ki nem irtatott s a kiirtás után 2 év el nem telt.

7. §. Ezen szabályrendelet határozmányai ellen vétők kihágást követnek el, s 2 frttól 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatlanság esetében 12 órától 5 napig terjedhető elzárással fognak büntettetni.

8. §. A büntetesekből befolyó összegek a közgazdasági alap javára forditandók.

9. §. A kihágások elbirálásánál, első sorban a város rendőrkapitánya, II-od fokban a városi tanács és III-ad fokban a nmlgu m. kir. belügyminiszter biráskodik.

Arad szabad királyi város közönségének 1886. évi szeptemberhó 9-én tartott közgyüléséből.

Jóváhagyatott a nmlgu magyar királyi belügyminiszterium 67690/II. sz. a. rendeletével.

Életbe lép 1887. márczius 1-én.

Kiadta:
Institoris Kálmán,
főjegyző.

Vegyes közlemények.

— **Az aradi Széchenyi-gőzmalom részvénytársaság** lapunk vasárnapi számában foglalt mérlegszámlájában a felügyelő bizottság jelentésében tollhibából 12354 frt 30 kr. van kitüntetve, a nyer- és vesztszámlára átviendő összegként, ez összeg 13354 ft 30 krra javitandó ki.

— **A kisjenői takarékpénztár** részvénytársaság 1886. évi zárszámadása szerint a mult évnek tiszta jövedelme 13.497 frt 90 krt tesz. Ez összeget az igazgatóság a következően ajánlja felosztani: I. A hátralékos 10.000 forint részvénytőkének teljes befizetésére forditandó (az e czélra létező 551 frt 87 kr. külön alap felhasználásával s ennek kiegészitésére) 9448 frt 13 kr. II. Az eddig létező 2018 frt 35 kr. tartaléktőke gyarapitására 1481 frt 65 kr. III. A vezérigazgatónak 7 százalék jutalékára 944 frt 79 kr. IV. Az igazgatók jutalékára 1000 frt. V. A felügyelő bizottság jutalékára 200 frt. VI. Jótékony adományokra: az erdélyi közmüvelődési egylet 100 frtos tagsági dij második részleteért 20 frt, a magyar pénzintézetek országos nyugdijegyesületének 300 frtos tagsági dij második részleteért 50 frt, a Kisjenő és Erdőhegy községek szegény alapjára 5—5 frt, a Kisjenő k. jbgi tisztviselők segélyegyletének 10 frt, az aradi kereskedelmi akademia reszére egy szegény tanulónak tandijára 50 frt, a székudvari tüzkárosultak segélyezésére 100 frt, összesen 240 frt. VII. A társulati pénztárnok és könyvvezető jutalékára 50—50 frt 100 frt. VIII. 1887. évre előirandó nyereményre 82 frt 52 kr. Összesen 13497 forint 9 krajczár.

— **A makói takarékpénztár** részvénytársaság a napokban közgyülését tartotta meg, melyen constatálva lett, hogy az évi nyeremény 9330 frt 16 krt tüntet ki. A nyeremény felosztására elfogadott tervezet a következő: a) Osztalékul minden egyes részvény után 18 frtjával fizettetik 9000 frt. b) Jótékony czélokra az év folyamán kifizetett és már elszámolt 20 frton fölül még forditattni fog 120 frt. c) Tisztviselők jutalmazására (alapsz. 104. §.) 180 frt. d) A tartalékalaphoz csatoltatik még 30 frt 16 kr.

Szesztőzsde.

(Január 24.)

(B.) Készáru nagyban 25.25, kicsinyben 25.75 hordó nélkül, per 100 liter %.

Budapesti gabnatőzsde.

(Január 24.)

Kevés üzlet, az árak néhány krajczárral alacsonyabbak. Tavaszi buza 9.24—9.25, uj buza 8.84—8.85, uj tengeri 6.20—6.22, tavaszi zab 6.70—6.73, káposzta-repcze 11.50 11.56.

Budapest, január 24. (Az „Aradi Közlöny" eredeti távirata.) Az esti tőzsde zárlati árfolyamai: Magyar aranyjáradék 98.85, magyar papirjáradék 89.05—, magyar hitelbank 286.—, osztrák hitelbank 277.20, London 127.20, Páris 50.15.

IDEGENEK NÉVSORA.

(Január 24.)

Fehérkereszt-szálló. Regenburger Károly, birt., Munkács. Friedman N. és családja, birt., N.-Bél. Jakabffy Miklós, birt., Kupa. Magyari Imre, magánzó, Bpest. Denes Emanuel, keresk., Dobra. Baroch J., kereskedő, Temesvár. Braun József, keresk., Szeged. Schwartz Lajos, keresk., Temesvár. Szoszberger J., aranymüves, Bécs. Schwartz Márton, utazó, Ilie. Preisz Károly utazó, Bpest. Szeszler J., Jánovitz Géza. Brosser Ignácz, Hochfelder N., utazók, Bécs.

Nádor-szálló. Hollós István, szolgabiró, Lippa. Reisz Zsigmond, Weisz Jakab, Wiedor Zsigmond, utazók, Bpest.

Három király-szálló. Krausz József, jegyző, Petris. Féber N., keresk., Arad. Róth Bernátné, keresk., Gyulieza. Grün D., huszár-őrmester, Nagylak. Steiner József, huszár-őrmester, Orosháza.

Aranyszarvas-szálló. Farkas Zoltán, csendőr-őrsvezető, Csokfalva.

Arad városi szinház.

Folyó sz. 115. 5. bérlet 2. szám.

Kedd, 1887. januárhó 25-én:

BUBORÉKOK.

Eredeti vigjáték 3 felvonásban. Irta: Csiky Gergely.
(Rendező: Makó Lajos.)

Személyek:

Solmay Ignácz, földbirtokos	—	Makó Lajos.
Szidonia, neje	—	Siposné
Béla, országgyülési képviselő,	gyermekei	Kiss Sándor.
Szerafin, Rábay neje,	gyermekei	Hunyady Margit.
Róbert,	gyermekei	Szentes János.
Gizella,	gyermekei	Czanyuga Emma.
Aranka,	gyermekei	Havas Aranka.
Rábay Miklós, osztálytanácsos	—	Peterdy Sándor.
Marozsán Demeter, falusi földbirtokos	—	Sárdy Károly.
Tamás, fia	—	Somló Sándor.
Özvegy Sereczkyné	—	Váczy Vilma.
Chupor Aladár	—	Boránd Gyula.
Hámor	—	Győre Alajos.
Malvin, neje	—	Závodszky Teréz.
Gombos, ügyvéd, Solmay barátja	—	Gulyás Mihály
Adolf, inas Solmaynál	—	Nyilasi Mátyás.

Kezdete 7, vége 10 órakor.

Holnap, szerdán:

Az ember tragédiája.

Drámai költemény öt szakaszban. Irta: Madách Imre.
Szinre alkalmazta: Paulay Ede.

Felelős szerkesztő és kiadó:

HINDY ÁRPÁD.

BUDAPESTI TŐZSDE.

Január 23

	Pénz	Áru
M. kir. aranyjár. adóment. 4% .	101 80	102 10
„ „ papirjáradék adóment. 5%	92 90	93 20
M. vasuti köl. 120 frt o. é. (300 fr.) 5%	149 —	150 —
M. v. köl. 120 frt egyes dbkban	149 50	150 50
M 1869. kel. v. á. kötv. (els.) adóment. 5%	99 50	100 —
M. 1873. kel. ár. v. ezb. (els.) adóment. 5%	125 —	126 —
M. 1876. kel. aranyban (els.) adóment. 5%	120 50	121 50
M. kir. nyeremény-kölcsön 100 frt	121 —	122 —
„ „ „ 50 frt drbja	120 —	121 —
Tiszai és szegedi kölcsön 4% . .	125 —	126 —
M. k. földtm. kötvények 5% . .	103 25	104 25
„ „ „ „ 1867. zárad. 5%	103 50	104 50
M. k. földtm. kötvényektemesi 5%	103 50	104 50
„ „ „ „ . 1867. zárad. 5%	103 50	104 50
M. k. földtm. kötvények horvátorsz. 5%	103 50	104 50
M. k. földtm kötvények erdélyi 5%	103 50	104 59
„ „ erdélyi jelz. urb. vk. (100 forint 5%	98 50	99 —
Szőlődézsmaváltkötv. (100 frt) 5%	99 50	100 —
Pest város kölcsöne 1870. évből 6%	106 50	— —
„ „ „ 1871. évből 6%	108 —	109 —
Budapesti főv. 1880. kölcsöne 6%	100 25	101 —
Budapesti bankegys. részvényt.	100 25	101 —
Magy. ált. hitelbank	— —	— —
Magy. jelz. hitl. II. kib. in. elismv.	137 —	138 —
Magy. lesz. és pénzváltó . .	99 —	99 50

	Pénz	Áru
Magy. orsz. bank részvény-társaság	— —	— —
Osztrák hitelintézet . . .	289 50	289 70
Osztr.-magyar bank	875 —	880 —
I. magyar iparbank	150 —	151 —
Pesti keresk. bank	668 —	670 —
Bécsi bizt. társulat	200 —	205 —
Bécsi élet- s jár. bizt. társ. .	203 —	205 —
Első magy. általános bizt. társ.	3050 —	3100 —
Fonciere pesti bizt. társ. . . .	70 —	71 —
Magyar-franczia bizt. társ. . .	207 —	209 —
Pannonia visszb. társ.	875 —	900 —
Concordia malom	455 —	460 —
Első budapesti malom	990 —	1010 —
Erzsébet malom	229 —	231 —
Hengermalom	565 —	570 —
Luiza malom	280 —	282 —
Molnárok és sütők malma . . .	380 —	385 —
Pannonia malom	770 —	780 —
Viktoria malom	202 —	208 —
„Adria" m. tengeri hajóz. részv. t.	— —	—
Alföld-fiumei vasut 5% . . .	187 50	188 50
Báttaszék domb.-zákány vasut 5%	178 50	179 50
Déli vasut 5%	— —	—
Északkeleti vasut 5%	171 50	172 50
Erdélyi vasut 5%	187 —	188 —
Győr-sopron-ebenfurti vasut 5%	— —	— —
Kassa-oderbergi vasut 4% . .	147 —	149 —
Magyar galicziai vasut 3% . . .	175 50	176 50
M. ny. v (sz.-győr-gráczi vasut 3%	171 —	172 —
Osztrák államvasut 3%	252 —	254 —
Pécs-barcsi vasut 3% . . .	— —	— —
Tisza-vidéki vasut 3%	251 —	252 —
Osztr. dunagőzhajózási társ. 3%	391 —	396 —

	Pénz	Áru
Pesti közuti vaspálya . . .	472 —	476 —
Pesti közuti vasp. élvezet jegyek	280 —	285 —
Budapesti III. ker. takarékp. .	99 —	100 —
Országos központi „ . .	517 —	519 —
Pesti hazai első „ . .	7775 —	7850 —
Egyesült Budapest fővárosi takp.	465 —	470 —
Magyar ált. takarékp. részvény .	91 50	92 50
Alagut	152 —	153 —
Általános waggon kölcs. társaság	76 50	77 50
„Franklin"-társulat	203 —	205 —
Ganz és társa vasö. és gépgyár .	810 —	820 —
Gschwindt-féle szeszgyár . . .	375 —	385 —
Gyapjum. és biz. I. magyar . .	270 —	275 —
Keresked. épülete	650 —	675 —
Könyvnyomda „Atheneaum" . .	550 —	555 —
„ Pesti	1100 —	1140 —
Kőszénb. és téglagy. (Drasche) .	257 —	258 —
Nemzetközi waggon-kölcsön-részvénytársaság	77 —	78 —
Pesti épitő-társaság	— —	— —
Rimamurány-salgótarj. vas . . vts.	91 50	92 50
Salgótarjáni kőszénb.	150 —	151 —
Schlick-féle vasö. és gépgyár .	173 —	174 —
Schlick-féle vasö. és gépgyár II. kib.	— —	— —
Serfőzde első magyar	880 —	890 —
Sertéshizlaló	321 —	324 —
Sóskuti kőbánya	— —	— —
Spódium- és csontlisztgyár . .	165 —	170 —
Szálloda-részvénytársaság . . .	100 —	101 —
Tégla- és mészégető ujlaki . .	188 —	190 —
Török dohányrészvény	68 —	68 50
Goztéglagyar kőbányai szelv. nélk.	265 —	268 —
M. jelz.-bank ny. kölcsönkötv. 4sz.	104 50	105 —

Záloglevelek.	Pénz	Áru
M. földhitelint. papirérték 5%	100 50	101 —
„ „ „ 4½%	98 —	99 50
„ „ „ 4%	93 50	94 —
„ „ arany v. ezüst 5%	129 —	129 50
„ jelzálogbank 5½%	102 75	103 50
„ „ 5%	101 —	101 50
Kisbirt. orsz. földh.-int. . 5½%	102 30	102 75
Osztr.-magyar bank o. é. . 5%	101 —	101 50
„ „ „ „ 4½%	102 —	102 50
„ „ „ „ 4%	98 —	98 50
Pesti keresked. bank . 6%	102 —	102 50
„ „ „ „ . 5½%	101 50	102 —
„ „ „ „ . 5%	101 —	101 50
Albina tak. és hitelint. . 6%	101 —	102 —
Elsőbbségek.		
Budapesti lánczhid . . . 5%	106 —	106 50
Lloyd- és tőzsde-épület . . 5%	99 50	100 —
M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj.	9 60	10 —
Osztrák vörös kereszt-egylet . .	14 50	15 —
Pénznemek.		
Cs.-kir. arany (vert)	5 91	5 95
Cs.-kir. arany (kör)	5 87	5 91
Osztrák-magyar 8 frtos arany .	9 98	10 02
20 frankos arany	9 98	10 02
Osztrák és magyar ezüst . . .	— —	— —
Német birod. bankj. vagy ezekkel egyenért. bankj. (100 márkáért)	62 —	62 20
Ném. bankp. 100 ném. bir. márkáért	62 —	62 20
Amsterdam 100 hollandi frtért .	104 50	105 —
Páris 100 frankért	49 90	50 —
Svájczi pénzpiaczok 100 frankér.	49 80	49 90
London 10 font sterlingért . .	126 50	127 —

4—1887. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy az aradi kir. törvényszék 8655—6. sz. végzése által Blau Bernát aradi lakos javára ifj. Nagy Sándor pankotai lakos ellen 152 frt és 280 frt 90 kr. tőke és jár. követelés erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag le- és felülfoglalt és 320 frt 50 krra becsült, az 1886. nov. 6-án lefoglalt 33 pár csizmából, 7 pár, és Sándor Jakab részére 1886. junius 8-án lefoglalt és Blau Bernát részére 1886. deczemb. 28-án felülfoglalt 91 pár csizma és egy varrógépből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 3764/86. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis Pankotán, alperes lakásán leendő eszközlésére **1887. január 29-ének d. e. 10 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapitott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Világoson, 1887. január 20-án

Stefanovits Áron,
kir. birósági végrehajtó.

134—887. Aradmegye alispánjától.

Pályázat.

A borosjenői székhelylyel, s a borosjenői, világosi, ternovai, borossebesi és nagyhalmágyi járásokra kiterjedő területközzel szervezett megyei **állatorvosi állás** üresedésbe jövén, annak betöltésére pályázat hirdettetik.

Az állás javadalmazása évi 400 frt fizetés és 200 frt uti átalány.

Pályázóktól az 1883. I. t.-cz. 9. §-a értelmében, állatorvosi oklevél és két é i állatorvosi gyakorl t, valamint az állategészségügyi rendészet terén való gyakorlati jártasságnak kimutatása kivántatik.

Pályázati határidő: f. é. februárhó 15-ik napja, s a kellőleg felszerelt pályázati kérvények ezen idõn belül **a megye főispánja, Fábián László ur ő méltóságához** nyujtandók be.

Aradon, 1887. januar 21-én.

Ormos,
alispán.

71—1.1

50—887 gazd sz. 8.|v.—1.3

Árverési hirdetmény.

A régi városház-épületben levő jelenleg Schenk E. által bérelt II. és IV. számu bolthelyiség, ahoz csatolt szoba és a főépület egy része alatti pinczé-ek 1887. évi m jus 1-től egy vagy több évre leendő bérbeadása iránt **folyó évi februárhó 1-ső napján**, árverést fog a gazdasági szék tartani a városház föl 'szinti termében. Kikiáltási ár egy évre 920 forint, mely összegnek 10 százaléka bánatpénzül leteendő. Árver lni lehet szóval, vagy a szóbeli árverést megelőzőleg benyujtandó irásbeli zárt ajánlatokkal, mely utóbbiakhoz a bánatpénz melléklendő, a melyekben kifejezve kell lenni, hogy a vállalkozni kivánó a feltételeket ismeri és azokat elfogadja. A feltételek előzőleg is Parecz István tanácsnok urnál megtekinthetők.

Arad szab. kir. város gazdasági székének 1887. évi januárhó 18 án tartott üléséből.

Varjassy Lajos,
aljegyző.

CACAO
133 és
CHOCOLADE
VICTOR
SCHÜTZ-MARKE S&S REEL
SCHMIDT & SÖHNE
melyek az első bécsi konyhaművészeti kiállitáson a legmagasabb dijjal, a kitüntetési okevéllel lettek megjutalmazva, csak hatóságilag beiktatott védjegyünk és czégünk alatt valódiak.
Kapható minden hirneves kereskedő urnál és csemegekereskedőnél, **Aradon**
ELIAS ARMIN urnál.
Vidékre postai utánvétellel küldetnek szét.
Victor Schmidt & Söhne,
cs. kir. orsz. enged. gyárosok.
Gyár és központi szétküldési hely: **Bécs, V. Alleegasse, Nr. 48.** (a déli vasut mellett.)

Valódi angol
lovagló-nyergek,
s hozzávaló eszközök ugy mint **kantár** (duppla és szimpla) **kengyelszij, zabla, nyereg,** leszoritó gurtni, kengyelvas. 17—3.150
Angol nyereg szappan.
Lovagló eszközök és hajtó ostorok.
Lüttichi vadászfegyverek, revolverek és vadászat kellékek nagyraktára
ERNYEI GYULÁ-nál.

Hirdetés.

A nagyméltóságu m. kir. honvédelmi ministerium 55652/X. 886. sz. a. kelt rendeletével Arad szab. kir város területén és a hozzátartozó pusztákon található összes *lovak és csikók, továbbá kocsik és szekerek összeirása* 1887. évre elrendeltetett.

Felhivatnak mindazok, kik Aradon, a belvárosban, Séga és Pernyáva külvárosokban, továbbá az Ujtelepen laknak, miszerint *f. évi január 21-től február 12-ig* bezárólag terjedő idő alatt, *a vasár- és ünnepnapokat, a péntek és szombat napok délelőttjét kivéve* mindennap a hivatalos órák alatt, ugyanis *d. e. 9-től 12-ig, d. u. 3—5 óráig* a birtokukban lévő lovakat, csikókat a kor és ivar megjelölésével, a kocsikat és szekereket *Hofbauer Lajos tb. főjegyzőnél*, ennek a városházán lévő hivatal s h lyiségében bejelents k; *a Gáj, Séga külvárosokban, Poltura városrészben*, továbbá *a város külhatárában tartott lovak, csikók, kocsik, szekerek bejelentésére határidőül* **f. é. évi februárhó 13-ik napjának d. e. 10—12 órája**, *a Gáj külvárosi kapitányi hivatalban kitüzetik*, minéltogva a Gáj, Séga külvárosok, Poltura városrész és a tanyákon lakó l -, csikó-, kocsi- és szekértulajdonosok köteleztetnek a bejelentést a lovakra és csikókra nézve szintén a kor és ivar megjelölésével, a Gáj külvárosi kapitányi hivatalban f. é februárhó 13-ik napján, d. e, 10-től 12 óráig terjedő idő alatt teljesiteni.

Azok, kik a bejelentést teljesiteni elmulasztanák, az 1873. évi XX. t.-cz 9-ik § a szerint 10 frttól 100 frtig terjedhető pénzbirsággal fognak büntettetni.

Egyuttal köteleztetnek a ló- és csikótulajdonosok, amennyiben lóállományukban az 1887. év folyamán változás állana be, azt mindenkor Hofbauer Lajos t. főjegyzőnél szintén a hivatalos órák alatt bejelenteni.

A városi tanács.

Az ó-kori népeknek a fürdést a törvény parancsolta, napjainkban: a műveltséggel karöltve járó tisztaság iránti érzékünk és egészségünk követelik.

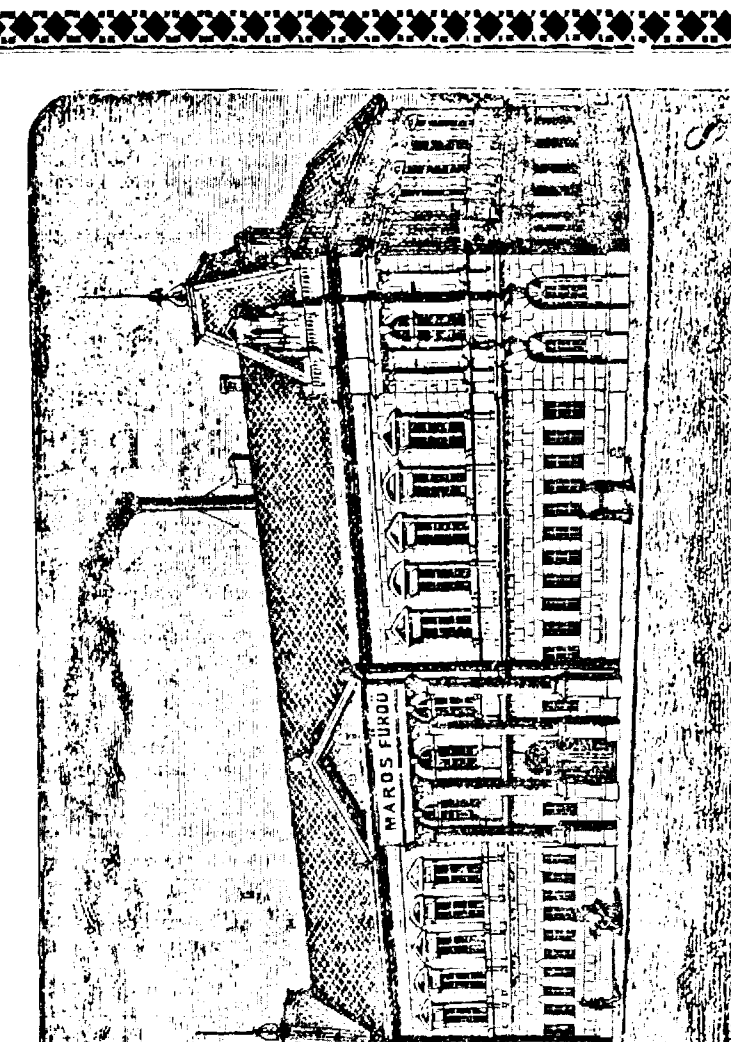

Fürdés után jól érezzük magunkat. — A jólérzés egészség jele s biztositéka.

Az élvezetek egyik legolcsóbb és legkellemetesebb neme mely testünket felüditi, zsibbadásnak induló idegeinket napi munkáink teljesitésére képesebbé teszi, vérünk rendes forgását előnyösen előmozditja s lelkünk kedélyvilágának vidámságát kedves hangulatban tartja: a hetenkénti legalább egyszeri „**fürdés.**"

A fürdés, kiválólag a gőzfürdéssel járó dörzsölés (Frotiren) következtében a testnek felbőre lehámlik, a bőr likacsai kitisztulnak s igy lehetővé tétetik, hogy testünk, s belőle kifejlődő s egészségünkre kártékonyan ható nedvektől megszabadittassék: ezáltal egészségünk biztosittatik.

Hogy ezen önmagunk iránt tartozó kötelességünknek lehetőleg eleget tehessünk,

SIMAY ISTVÁN

A MAROS GŐZFÜRDŐ

tulajdonosa

a fürdési dijakat oly méltányosan állapitotta meg, hogy azt mindenki használhatja

GŐZFÜRDŐ.
Egy személy-jegy . . . 70 kr
10 db bérlet . . . 6 frt — kr.
Egy deák- és katona-jegy 40 kr.
Egy gyermek-jegy . . . 30 kr.

MELEG FÜRDŐ
(uszoda és zuhany használattal).
Egy személy-jegy . . . 50 kr.
10 db. bérlet-jegy 4 frt 50 kr.

USZODA.
Egy személy-jegy . . 30 kr
10 db. bérlet-jegy . . 2 frt 50 kr.
Egy deák- és katona-jegy 25 kr.
10 db. bérlet-jegy 2 frt — kr.
Egy gyermek-jegy . . 20 kr.
10 db. bérlet-jegy . 1 frt 50 kr.
Az uszoda télen is használható, miután a helyiség fütve, a viz pedig [illegible]—22 fokra melegitve van.
Úszás tanitás . . frt — kr.

VIZGYÓGY-FÜRDŐ
(a test edzésére),
dörzsölés, masszirozás, uszoda, zuhanyok és a tornaeszközök használatával együtt.
Egy személy-jegy . . . 50 kr.
30 drb. bérlet-jegy 13 frt 50 kr.

VILLANY-FÜRDŐK.
Egy személy-jegy ruha nélkül 1 frt
10 db. bérlet-jegy . . 9 frt

VAS- és MOOR-FÜRDŐ.
Egy kettős szoba, kettős márványkáddal, ruha és só nélkül.
Egy személyjegy ruha nélkül 1 frt
10 db. bérlet-jegy . 9 frt 50 kr.

MELEG KÁDFÜRDŐK
zuhanynyal.
Egy I. oszt. márvány családi kádfürdő 3—4 személyre . 80 kr.
10 db. bérlet-jegy . 7 frt 50 kr.
Egy I-ső oszt. márvány-kádfürdő anya és 2 gyermek részére 60 kr.
10 db. bérlet-jegy . 5 frt 50 kr.
Egy I-ső oszt. márvány-kádfürdő 1 vagy 2 személy részére 40 kr.
10 db. bérlet-jegy . 3 frt 50 kr.

Nyári hideg KÁDFÜRDŐ
zuhanynyal.
Egy I-ső oszt. hideg kád-fürdő 3—4 személyre . . 50 kr.
10 db. bérlet-jegy . 4 frt 50 kr.
Egy I. oszt. kisebb hideg kádfürdő 1—2 szem. részére 25 kr.
10 db. bérlet-jegy . 2 frt — kr.
A kádfürdőkön kivül minden fürdő ruhával értendő.

Külön ruha dijak:
Egy törülköző 3 kr., egy lepedő 7 kr., egy felöltő fürdő ruha 7 kr

Pénztárnyitás
nyaron reggeli 5 órakor; télen reggeli 6 órakor.

A *váróteremben hideg ételek és italok mérsékelt árak mellett kiszolgáltatnak.* 44—26.52

Szárt Marosvíz

eladásra is havi bérlet nyittatik. Előjegyezni a pénztárnál lehet.

Pipa szárak gőzzel való tisztitása igen jutányos áron elvállaltatnak.

„Egészség = ékesség." — *„Tisztaság = boldogság."*

Egészséges ember jól érzi magát. — Kellemetlen érzés kezdődő betegség jele.

„Széchenyi irodalmi intézet" nyomdája. Arad, 1887.